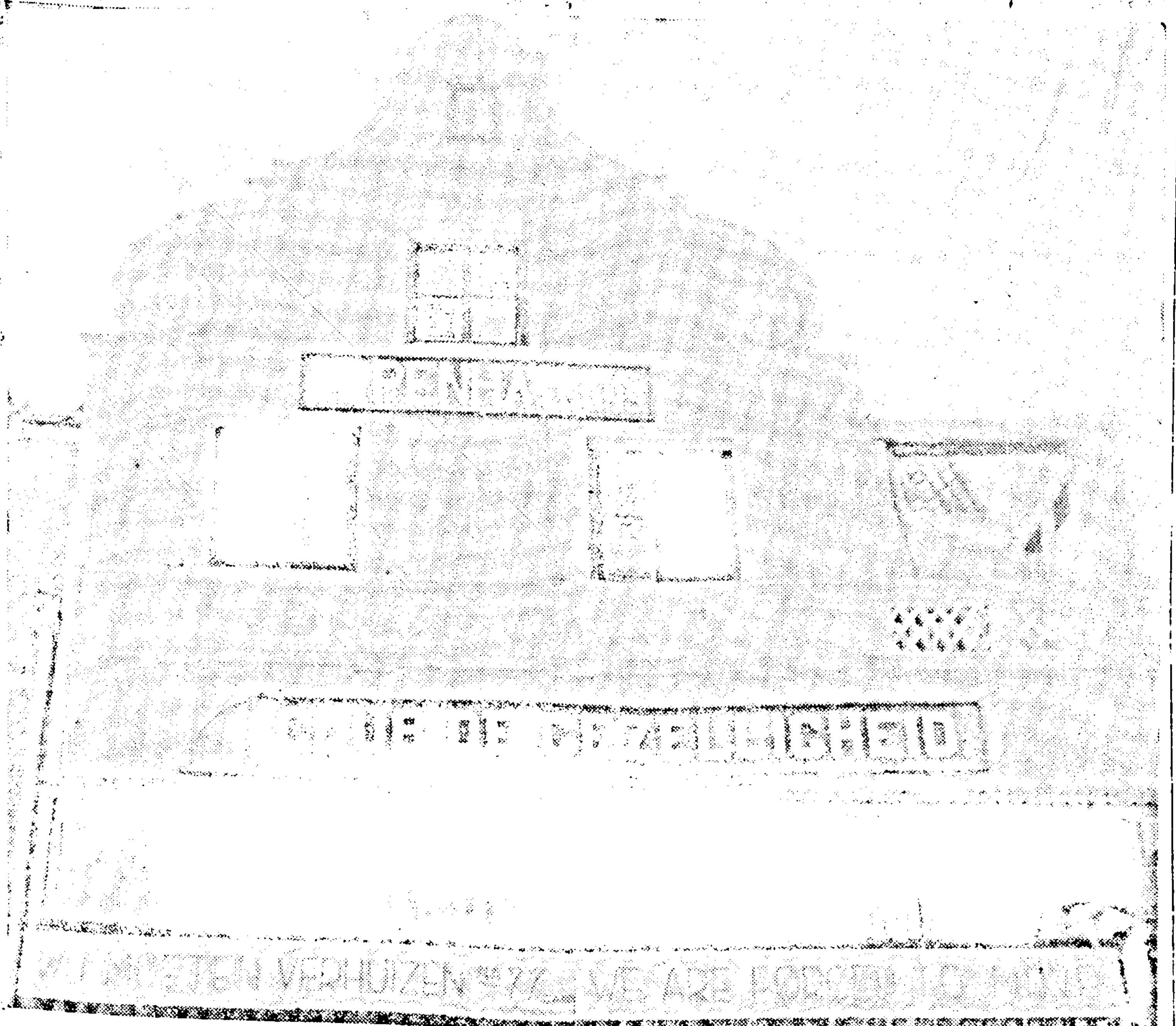
73STE JAARGANG No. 9670 ZATERDAG 14 JULI 1956

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27 - 29. — Telefoon: Redactie 23858. Advertenties 23550. Abonnementen en Bezorging 24399 Uitgave: N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao

„Wij moeten verhuizen na 77 jaar"



De club „De Gezelligheid" heeft het nu al een week zonder het met lampjes versierd bord moeten doen. De leden van de sociëteit waren met het kale balkon niet in hun sas en zij besloten daar dan ook wat aan te doen. Zo kon het gebeuren dat hedenochtend om streeks tien uur, precies een week na dat het vorige bord aan de railing van de „Willem van der Zaan" de haven uitvoer, een ander bord aan het balkon werd gespijkerd. Denkende aan de komende verhuizing naar het gebouw van L.H. Palacios op Pietermaai, verfde men er de tekst op: „Wij moeten verhuizen na 77 jaar; We are forced to move",

Intieme viering zilveren jubileum Vicaris Holterman op dinsdag a.s.

Cataño (Puerto Rico). — Naar wij vernemen zal het zilveren priesterfeest van Vicaris Holterman op diens uitdrukkelijke wens in alle stilte gevierd worden en wel op dinsdag 17 juli a.s. in plaats van morgen, de eigenlijke dag van het jubileum.

De viering in de intieme kring der ordebroeders is naar dinsdag verschoven omdat morgen alle paters te druk bezet zijn.

Vicaris Holterman zal dinsdag een Plechtige H. Mis opdragen in de kerk van de Zalige Martinus de Porres te Bay View, Cataño. De paters zullen de mis zingen.

Er is daarna geen receptie. Wel echter een feestmaal, waar alle confraters van de jubilaris zullen aanzitten.

Drees en Staf kwamen tot overeenstemming

's-Gravenhage. — De Nederlandse kabinetsformateur, dr Drees, heeft gistermiddag ir C. Staf, de demissionaire minister van oorlog, ontvangen en is met hem tot overeenstemming gekomen.

Yrausquin nog een week in Nederland

's-Gravenhage. — Naar het A.N.P. vernam, zal de heer Yrausquin, de minister van financiën der Nederlandse Antillen, nog een week in Nederland vertoeven.

Hongaarse studenten dwingen (na gevecht) vliegtuig naar het Westen uit te wijken

Ingolstadt (West-Duitsland) — Zes Hongaarse studenten hebben gisteren met twaalf landgenoten in een Hongaars verkeersvliegtuig een wild gevecht geleverd om zich van het toestel meester te maken en naar het Westen uit te wijken.

Nadat zij de bemanning en de overige mannelijke inzittenden met ijzeren staven onschadelijk hadden gemaakt, wist hun leider, een voormalig piloot, het vliegtuig aan de grond te zetten op een in aanbouw zijnd vliegveld van de NAVO bij Ingolstadt. Vijf van de studenten en zeven andere inzittenden moesten in het ziekenhuis worden behandeld, doch hadden geen ernstige verwondingen. Blijkens het feit, dat het interieur van het vliegtuig in een ruine herschapen was en overal bloedspatten zaten, stuitten de studenten op hevig verzet. Zij hebben in West Duitsland asyl gevraagd.

Ook pater Brenninkmeyer viert zilveren priesterfeest

Morgen viert ook pater Gregorius Brenninkmeijer O.P. in het Albertum te Nijmegen zijn zilveren priesterfeest. Hij deed zijn humaniora-studies aan het St. Dominicuscollege te Nijmegen, waarna hij in 1925 in de orde der Predikbroeders trad. Zijn priesterwijding volgde 15 juli 1931. Na zijn wijding vervulde hij veertien jaar lang het ambt van econoom aan het St. Dominicuscollege te Neerbosch. In 1946 volgde zijn benoeming tot pastoor van de H. Hartparochie te Nijmegen. Na een pastoraat van negen jaar werd hij in 1955 benoemd tot econoom van de Nederlandse provincie der Dominicanen. De jubilaris zal morgen om 10 uur in het Albertinum een plechtige Mis celebreren. 's Middags is er receptie.

Arubaan in Nederland krijgt 1 jaar gevangenisstraf

Amsterdam. — De rechtbank te Amsterdam veroordeelde de 24 jarige Arubaan J. V. N. (Nuboer). van beroep bankwerker, tot één jaar gevangenisstraf met aftrek. Zijn twee 21-jarige vrienden, met wie hij samen terecht had gestaan kregen dezelfde straf.

In een februari nacht stal het drietal een Dodge in Zuid en reed ermee naar West en poogde dat „ruitentikkerij" te plegen. De steen vloog echter te hoog door de winkelruit van een juwelier, zodat de jongelieden niet bij de begeerde buit konden komen. Zij zaten nu reeds vier maanden in voorarrest.

De officier had anderhalf jaar geëist.

Moeder van Burgess brengt bezoek aan Rusland

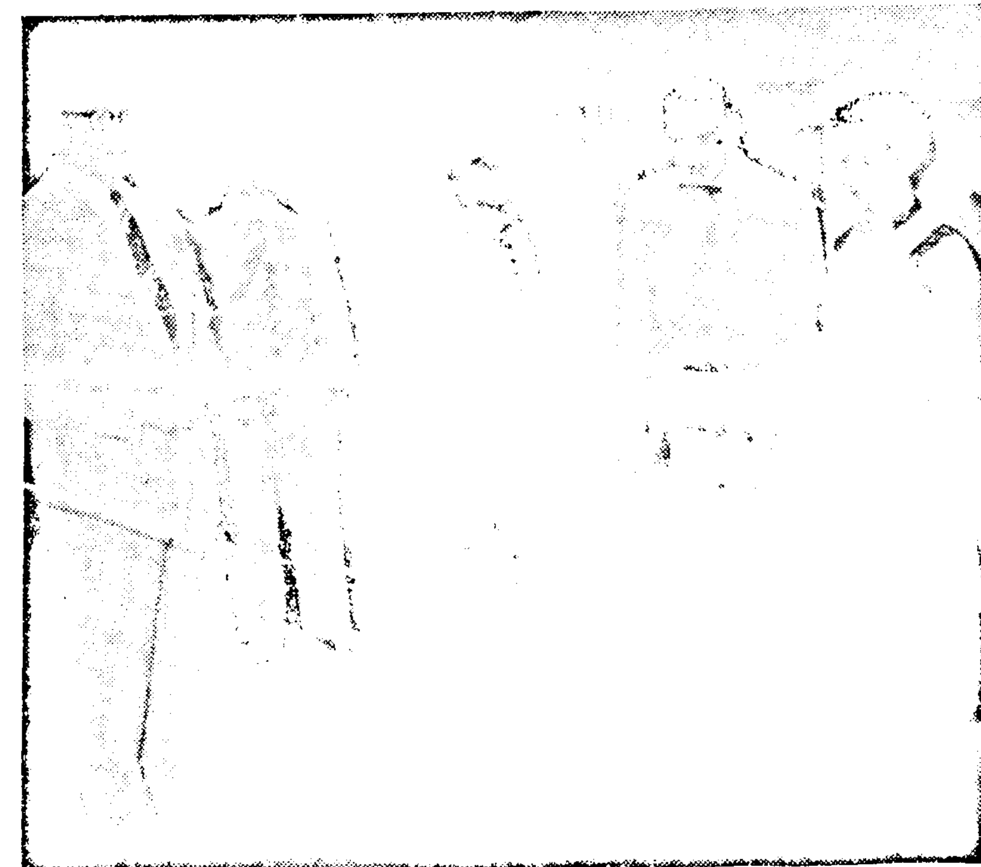
Londen. — Het Engelse departement van buitenlandse zaken heeft bekendgemaakt, dat mevrouw J. R. Bassett, de moeder van de in 1951 naar Rusland overgelopen Britse diplomaat Guy Burgess een dezer dagen voor een bezoek naar Rusland is gegaan. Zij stelde de Britse ambassadeur in Moskou, Sir William Hayter, in maart jl. in kennis van haar voornemen naar Rusland te gaan met de uitdrukkelijke kennisgeving, dat haar reis slechts een bezoek betreft.

Burgess verdween met zijn collega-diplomaat Donald MacLean in de zomer van 1951 uit Engeland. Het geval der „vermiste diplomaten" hield destijds de gehele Westelijke pers dagenlang bezig. Dit jaar ontpopten zij zich onverwacht voor de correspondent van Reuter en een andere Britse journalist te Moskou.

Mevrouw Bassett woont in Londen met haar tweede echtgenoot, luitenant-kolonel Jack Bassett. De thans 45-jarige Guy Burgess heeft sinds zijn vertrek naar Rusland een briefwisseling onderhouden met zijn moeder.

Mevrouw Bassett had geen vergunning nodig van de Britse regering om naar Moskou te gaan. De enige formaliteit, die zij als Brits onderdaan in het bezit van een geldig paspoort moest vervullen, was het verkrijgen van een visum van de Russische autoriteiten te Londen.

Sinds hun kortstondige verschijning in Moskou, hebben Burgess en MacLean de publiciteit verder geschuwd. Het betrekkelijk openlijke bezoek van mevrouw Bassett aan haar zoon steekt scherp af tegen de wijze, waarop mevrouw Melinda MacLean zich met haar drie kinderen in 1953 bij haar man voegde. Zij verdween op geheimzinnige wijze uit Zwitserland zonder ook maar iemand van haar voornemen in kennis te stellen en werd kennelijk langs geheime wegen Rusland binnen gesmokkeld.



De Minister van Onderwijs, A. E. Booi verrichtte gisteravond in het Curaçaos Museum de opening van de „Alcoa Art Contest"-tentoonstelling. Links Gouv. Struycken, rechts Chris en Lucille Engels.

JO JUDA introduceerde in Nederland belangrijke vioolconcerten

Willemstad. — Jo Juda studeerde aan het muziek lyceum te Amsterdam, waar hij in 1928 cum laude eindexamen deed. Uit een groot aantal mededingers verkreeg hij de Nationale Prijs van Nederland. Van 1930 - 1931 studeerde hij nog verder aan de Hochschule fur Musik te Berlijn bij Carl Flesch. Als concertmeester was hij werkzaam van 1934 — 1936 bij het Amsterdams Bach orkest, van 1936 — 1937 bij de Arnhemse Orkestvereniging, van 1937 — 1939 bij de Croningse Orkestvereniging, van 1940 — 1944 verbleef hij als gijzelaar voor Indië in verschillende kampen in Duits gevangenschap, waar hij begeleid door Bn. Mr. Baud, secretaresse van Prinses Juliana, vele concerten voor zijn mede gevangenen gaf. Na de bevrijding treedt hij steeds als concertviolist met de grote orkesten in Nederland op, terwijl hij zich eveneens met succes in het buitenland (o.a. in België, Frankrijk, Oost-Indië en Singepore) liet horen. Hij introduceerde in Nederland verschillende premieres van belangrijke vioolconcerten, o.a. van Malipeiro en Alban Berg en van het aan hem opgedragen 2e vioolconcert van Sem Dresden.

Gettysburg. — Eisenhower zal 20 juli naar de stad Panamá reizen voor een bijeenkomst met de presidenten van Zuidamerikaanse staten op 21 en 22 juli.

Amerika wil met Nederland luchvaartverdrag sluiten

Washington. — De Amerikaanse regering heeft gisteren aan de Nederlandse regering het verlangen kenbaar gemaakt om een luchtvaartverdrag af te sluiten. De onderhandelingen hierover, die enige tijd geleden werden afgebroken, zullen dinsdag in Washington worden hervat. Het grootste struikelblok tot nu toe was de Amerikaanse weigering om de KLM landingsrechten toe te staan in Houston en Los Angeles.

Oorlogscorrespondent ELSTON overleden

St. Petersburg. — Op 97 jarige leeftijd is te St. Petersburg, in Florida, overleden Volney Elston, die in de vorige eeuw als oorlogscorrespondent de campagnes van het Amerikaanse leger tegen de opperhoofden der Apachen-Indianen Gerónimo en Cochise meemaakte. Als verslaggever werkte Elston in de jaren tachtig voor de Chicago Inter-Ocean News Agency. Later werd hij directeur van een telefoonbedrijf.

Portugese „Oporto" naar Curacao?

Willemstad. — Naar wij uit officiële bron vernemen heeft de Portugese voetbalploeg „Oporto", welke zich thans in Caracas bevindt, contact opgenomen met de Curaçaose Voetbal Band en gevraagd wat voor mogelijkheden er waren om op Curaçao een wedstrijd te spelen. Het CVB-bestuur heeft zich over deze mogelijkheden nog niet beraden. De Portugese ploeg zal, indien een overeenkomst gemaakt kan worden, het eerste Portugese voetbalteam zijn dat op Curaçao een wedstrijd zal spelen.

Op 19 juli is het programma der Portugezen te Caracas geëindigd en kunnen zij naar ons eiland komen. Aangezien er zondagmiddag 22 juli competitiewedstrijden in het Rifstadion worden gespeeld en deze niet worden verschoven, zal de wedstrijd zaterdagavond moeten plaatshebben of anders zondagavond. Wij, en de vele Portugezen op ons eiland hopen, dat een gunstige beslissing zal vallen en wij getuige zullen kunnen zijn van een ontmoeting tussen Portugal en Curaçao.

Fransen vieren 14 juli

Suffisantdorp. — Hedenochtend, 11.00 uur vond er in de Algemene Feestzaal op Suffisantdorp een zeer geanimeerde receptie plaats van de Directie van de N.V. C.P.I.M./C.S.M. voor alle werknemers van Franse nationaliteit werkzaam bij genoemde maatschappijen, ter gelegenheid van de viering van de Franse nationale feestdag.

Zoals wij reeds gemeld hebben, zullen de Franse werknemers hedenavond de viering voortzetten met een dansavond, welke zal duren van 21.00 uur tot 02.00 uur v.m. De muziek zal worden verzorgd door Curaçaos bekende band "Estrellas del Caribe".

Aujourdhui nous nous joignois avec tous les Français en disant: VIVE LA FRANCE!

ANTILLEN op Alcoa-expositie goed vertegenwoordigd

Levendig, kinderlijk en van een diepe ernst

Willemstad. — Gisteravond vond in het Curacaos Museum de officiële opening plaats door Minister Booi van de Alcoa Steamship Company contest, die in 1954 is uitgeschreven en waarvoor 1283 stukken waren ingezonden uit alle delen van onze Caraibische omgeving.

Minister Booi opende de tentoonstelling en sprak zijn vreugde uit over het initiatief dat door de Alcoa was genomen tot deze prijsvraag. Ook de Nederlandse Antillen zijn op deze expositie goed vertegenwoordigd. En nadat de minister de expositie als geopend had verklaard, werd men in de gelegenheid gesteld de ingezonden en bekroonde werken te bekijken.

Onze eerste indruk was een prachtig gamma van kleuren en levendigheid. Een ieder viel de schitterende kleurencombinatie in de schilderijen op, het gebrek aan perspectief en verdeling dat een merkwaardige charme gaf, kinderlijke uitbeelding, maar van een diepe ernst, zoals No. 21 (Overpeinzing uit Santo Domingo) die beangstigend reeel is. Deze ernst van expressie spreekt ook uit No. 60 (Pocomania, uit Jamaica). Een volledige bespreking van alle ingezonden en geëxposeerde werken zou een boek vormen. De verscheidenheid van techniek kleurencombinatie, inhoud en vlakverdeling is even groot als het aantal inzenders en de landen waar de werken van afkomstig zijn.

Heel aardig is te zien hoe uiteindelijk op alle eilanden vrijwel gelijke volkstrekken en gewoonten aan te treffen zijn: het stokkengevecht dat wij ook op Curaçao onlangs in een folkloristische uitvoering hebben kunnen zien; de "batimentu di tambu" enz.

De ingezonden werken van onze eilanden hoeven niet onder te doen in deze vertegenwoordiging. Zonder de andere Antillianen te kort te willen doen, willen wij het werkje van Ronald Yang "Indruk van Coney Island in Curaçao" (No. 71) vermelden, dat bijzonder levendig en enthousiast is, bijna speels.

Twee aanmerkingen moeten ons van het hart. De verlichting was op de meeste plaatsen bepaald onvoldoende, soms zelfs zo schaars dat bepaalde soms zelfs zo schaars dat bepaalde schilderijen volkomen wegvielen. Bijzonder storend was ook de opstelling. Doordat in de eerste plaats de nummers door elkaar liepen en ook de plaats van de verschillende landen en in de tweede plaats de onderwerpen en schilders is het bekijken zeer vermoeiend, omdat men moet zoeken. Ook de catalogus vermakkelijkt dit niet, omdat men steeds moet terugslaan of omvouwen.

Dat er veel belangstelling bestond blijkt uit de grote opkomst en de talrijke prominente aanwezigen, waaronder wij Zijne Excellentie de Gouverneur, Mr A. A. M. Struycken, de heer en mevrouw Mr F. J. van der Valk, de directie van de firma Maduro & Sons.

Voor een uitvoeriger bespreking van deze Alcoa-expositie verwijzen wij naar een volgende editie.

Filmvoorstelling voor de jeugd in Barges Bad

Willemstad. — Gisteravond werd er in de Gouverneur Barges Bad Club op het Rif, de club van CPIM/CSM werknemers wonende in Willemstad en omgeving, een kinderfilmvoorstelling gegeven. Vele werknemerskinderen hebben zich gisteravond op de frisse tennisbanen van genoemde club, waar de voorstelling werd gegeven, genoten van een ruime sortering jeugdfilms.

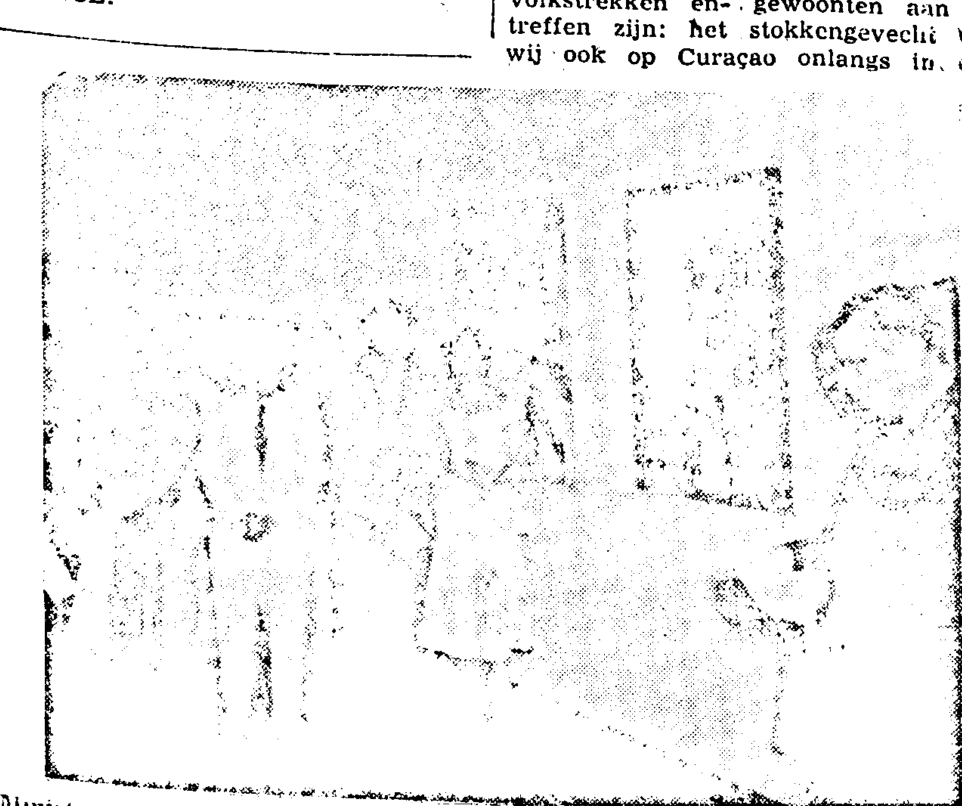
De toegang was gratis en de voorstellingen werden verzorgd door de Afdeling Recreatie van de C.P.I.M.

Surinaams minister maandag op Curacao

Willemstad. — Met het lijnvliegtuig van de KLM uit Caracas zal maandag a.s. de heer Smit, Suprinaams Minister van Financiën, met zijn echtgenote en zoon op Curaçao aankomen. Op 22 juli vertrekt de Surinaamse Minister weer per Convair eveneens van de KLM naar Paramaribo.

Feestelijke opening van JPF-Sportpark

Willemstad. — Hedenavond om 19.30 uur zal de feestelijke wijze het JPF-sportpark op Plantersrust worden geopend. Het sportpark is gelegen naast het clubgebouw.



Minister A. E. Booi (Onderwijs) tijdens zijn toespraak na de opening van de „Alcoa Art Contest"-tentoonstelling in het Curaçaos Museum.

Maandag begint verkiezing voor C.P.I.M.s E.A.C.

Emmastad. — In aansluiting op ons bericht van maandag j.l. betreffende de verkiezingen voor de CPIM Advies Commissie van Employé's, kunnen wij thans berichten dat de eindverkiezingen gehouden zal worden op maandag 16, dinsdag 17 en woensdag 18 juli a.s.

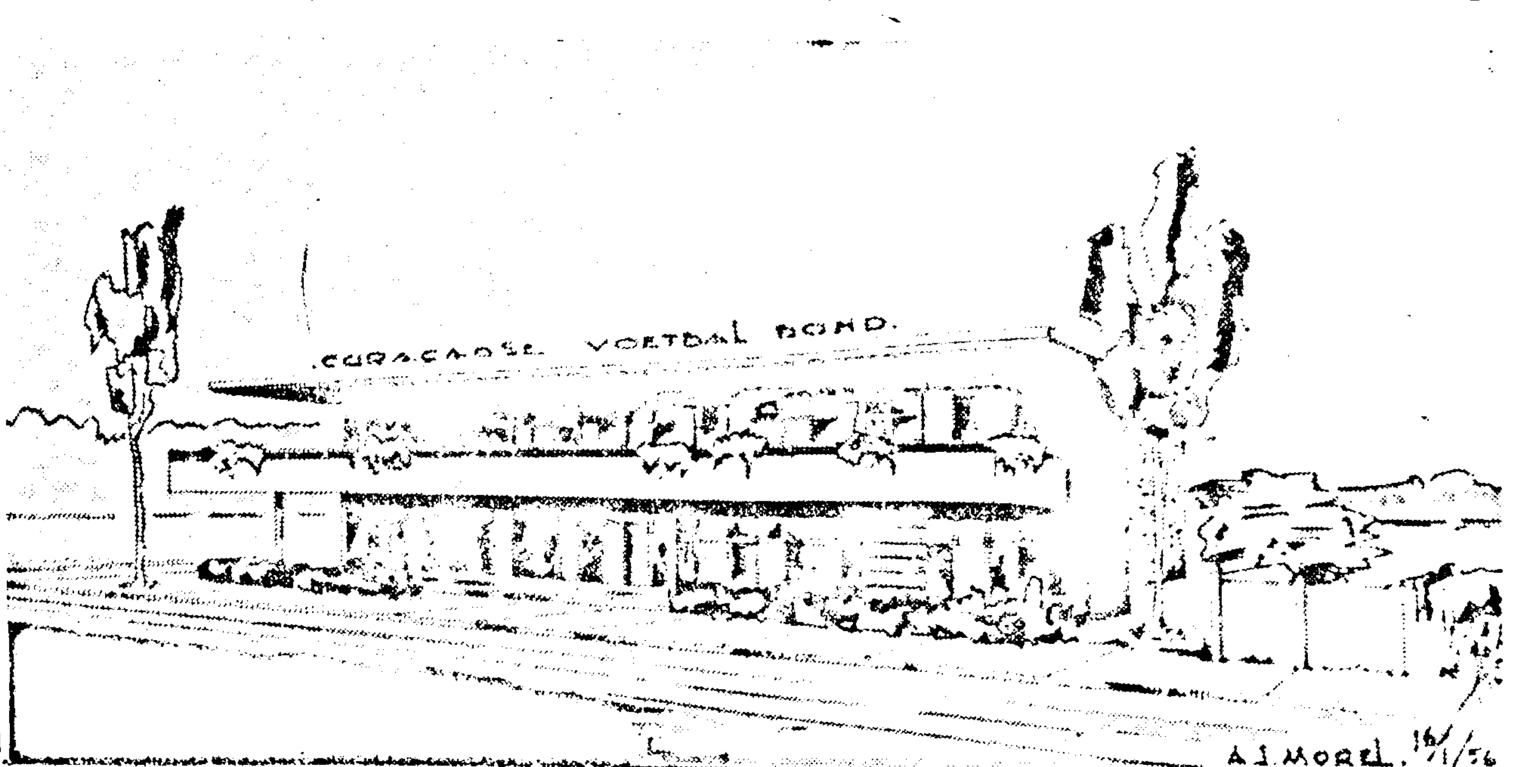
De stembiljetten, met de namen van 13 candidaten (er kunnen tenhoogste 14 candidaten op een stembiljet voorkomen) zijn reeds aan de stemgerechtigde employé's toegezonden, aldus vernamen wij hedenochtend.

De namen van de candidaten zijn als volgt: de heren J. N. Heyer, J. G. Smits, I. A. A. Kramers, H. M. Römer, O. B. Meriën, E. L. Tokaai, H. M. van Delden, W. J. Hirschfeld, Ir J. A. P. Montijn, C. D. Boekhoudt, J. Kanbier, M. F. L. Roos en R. A. Willems.

Hieruit blijkt dat de reglementair uittredende leden, t.w. de heren E. Bunte (Voorzitter), J. van Duinen (Onder-Voorzitter), P. C. de Blieck en I. E. Nieuw, hun kandidaatschap voor een nieuwe zittingstermijn niet hebben aanvaard. Alleen de heer J. N. Heyer heeft zijn kandidatuur aanvaard.

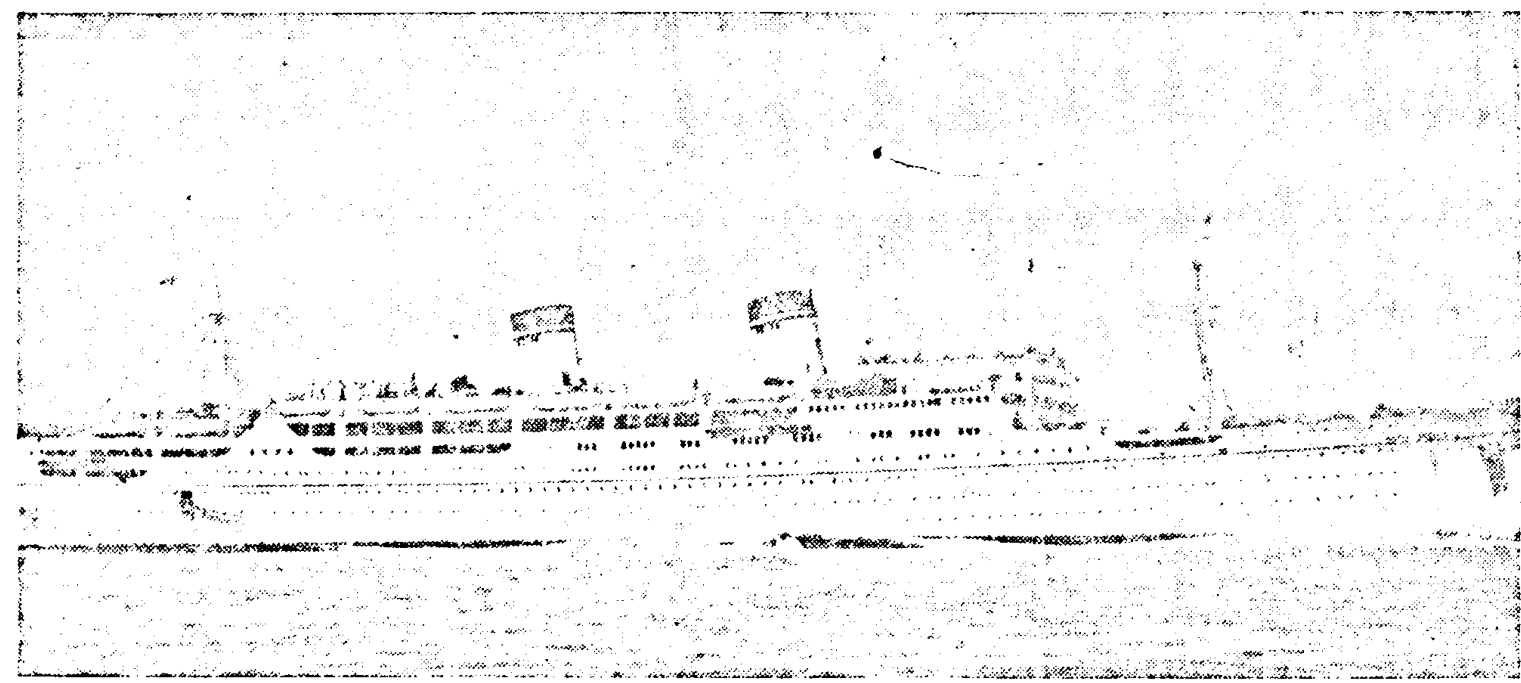
Uit bovengenoemde lijst van 13 kandidaten zullen, zoals wij reeds gemeld hebben, vijf employé's worden gekozen om zitting te nemen in de Advies Commissie.

Nieuw clubhuis voor C. V. B.



Willemstad. — Op bovenstaande afbeelding zien wij het perspectief van het nieuwe C.V.B.-clubgebouw, dat aan de Pater Euwensweg zal verrijzen, op een stuk grond, grenzende aan het K.S.C.-terrein. Het nieuwe gebouw zal ongeveer ƒ 80.000,— kosten en krijgt een verdieping. Op deze verdieping komt een grote slaapzaal, waar de spelers van de ploeg, die tegen internationale teams uitkomen, zullen logeren als zij voor de strijd tussen de witte lijnen worden voorbereid. Er is op deze verdieping verder een kantoor en een vergaderzaal geprojekteerd. Beneden vindt men een grote danszaal, een bar, waarachter een deposito, een ruimte voor de manager, een aparte keuken, een ontvangstzaal en een aantal trophee-kasten. Het plan van dit nieuwe gebouw is ontworpen door de architect A. J. Morel en wacht thans bij Openbare Werken op goedkeuring.

„Conte Grande”, wordt aan vloot Italia-lijn toegevoegd



Willemstad. — In 1957 zal de „Conte Grande”, het welbekende schip van de „Italia” Navigation Company te Genua (Italië), in dienst gesteld worden op de Midden-Amerika/Zuid-Pacific Lijn.

De Curaçao Trading Company, die optreedt als de agente van de „Italia” Navigation Steamship Company, bevestigde, dat het indrukwekkende trans-atlantische passagiersschip „Conte Grande” op 19 januari 1957 zal toegevoegd worden aan de vloot van drie motorschepen, de „Marco Polo”, de „Amerigo Vespucci” en de „Antoniotto Usodimare”, die reeds de geregelde dienst onderhouden op de Midden-Amerika Zuid-Pacific-route. De „Conte Grande” zal dan Middellandse Zeehavens aandoen en tevens La Guaira, Curaçao, Cartagena, Cristobal, Zuid-Pacific-havens op de roete naar Valparaiso vice versa, teneinde het belangstellende publiek in de gelegenheid te stellen te reizen op een schip van een werkelijk superieure tonnage en karakteristiekheid.

De „Conte Grande”, die geheel gemoderniseerd en getransformeerd is op Italiaanse scheepswerven, is een magnifiek vaartuig van 23.842 ton. Het heeft een totale lengte van 192 meter, is 24 meter breed en wordt voortgestuwd door een machine, die uitgerust is met twee turbines, welke 28.000 paardekracht kan ontwikkelen. Het schip heeft plaats voor 327 eerste klas-passagiers en 827 passagiers in de toeristenklasse. Daarnevens heeft het schip een bemanning van 450 koppen.

De meest moderne nautische instrumenten bevinden zich aan boord, waaronder het wonderlijke radar, welke de „Conte Grande” een perfekte navigatie verzekeren en absolute veiligheid. Tot de meest opvallende attracties en mogelijkheden voor comfort aan boord behoren de drie zwembaden — een voor de eerste-klas- en twee voor de toeristen-klas-passagiers —, de grote ruimte der verschillende dekken, het gymnastieklokaal, dat bij de eerste klas behoort, en dat een afdeling voor massage heeft en voor baden, en twee bioscoopzalen in elke klasse.

De „Conte Grande” is zo karakteristiek, individueel en origineel wat betreft de wijze, waarop dit schip is ontworpen, dat het schip blijvende en aangename herinneringen zal bewerkstelligen bij degenen, die er mede hebben gereisd. Dit spruit ook voort uit het feit, dat op dit prachtige vaartuig elk vertrek en elk onderdeel van de service aan boord zo rationeel en efficiënt is ontworpen, dat daaruit een geheel is voortgekomen van perpekte eenheid, schoonheid en comfort. Niet alleen kan het schip worden beschouwd als een drijvende kunstgalerij, waar schilders, beeldhouwers, architecten en welbekende decorateurs de bewijzen hebben achtergelaten van hun uiterst moderne en originele opvattingen, die in overeenstemming zijn met de Italiaanse tradities, maar ook door het praktische van de efficiency. Dit mooi gemodelleerde turbineschip is een markant voorbeeld der hedendaagse scheepsbouwkunde: ruime luxe-hutten (elegant en aangenaam), grote, perfekt uitgeruste zwembaden, recreatiezalen, radiozend-installaties, kantoren en winkels en een grote hoeveelheid andere attracties en uitrusting komen tegemoet aan al de noden en behoeften der passagiers, terwijl de ruime hoeveel gevarieerde schotels, afkomstig uit de keuken van het schip, die geserveerd wordt in een werkelijke luxueuse omgeving, de reputatie van de Maatschappij, waartoe het schip behoort, hoog houdt.

Thans, tien jaren na het begin van een moeilijke en veel vergende onderneming, waarbij men praktisch gesproken met niets begon, kan de „Italia” Navigation Company heden ten dage wijzen op een vloot van 18 schepen, die vijf geregelde diensten onderhouden op het vasteland van Amerika.

De grote en welbekende transatlantische passagierschepen als de „Christoforo Colombo” en de „Andrea Doria”, op de Noordamerikaanse roete, de „Augustus” en de „Giulio Cesare” op de Zuid-Amerika-roete, vormen de voorhoede bij de opmars van de maritieme vooruitgang.

Jong-Holland — Vesta 0—0

Een FORSE maar mooie wedstrijd eindigt onbeslist

Willemstad. — Nageschreeuwd door het publiek betrad gisteren scheidsrechter Ringma het Rifveld om de leiding van de tweede competitiewedstrijd, welke gisteravond tussen Vesta en Jong Holland gespeeld zou worden, op zich te nemen. Hetzelfde publiek zou hem later dankbaar zijn voor zijn strenge leiding, die gisteravond zeker enkele incidenten had voorkomen.

De spelers schenen aan beide kanten gisteravond ietwat nerveus, waardoor zij zich voortdurend schuldig maakten aan ongeoorloofd spel. Ringma liet niets voorbij gaan en floot voor elke kleinigheid om zo grotere onaangename incidenten te voorkomen. Het enthousiast spel, dat de eerste wedstrijden van Vesta zo gekenmerkt had, ging in deze wedstrijd over tot fors spel. De jongens van Santa Maria schenen helemaal niet geschrokken door de naam Jong Holland en gingen direkt na het beginsignaal aan het werk om hun vierde competitiewedstrijd te winnen. Hun aanvallen werden echter telkens onderbroken door scheidsrechter Ringma, die keer op keer vrije trappen moest toekennen aan de Jong Hollanders, wegens ongeoorloofd spel van Vesta. De Tricolores lieten zich ook niet onbetuigd en beantwoordden het ruwe spel van Santa Maria ook met enkele overtredingen. Het forse spel kostte aan Vesta na ongeveer een kwartier spelen bijna de wedstrijd. In het doelgebied kwam linksbuiten Jansen van Jong Holland na een botsing met linkshalf Agatha te vallen. Scheidsrechter Ringma kende aan Jong Holland in het doelgebied een indirekt vrije trap toe, welke door back Hato werd genomen. Hato schoot keihard op het doel, maar keeper Pinedo liet de bal in het doel gaan, zonder dit aan te raken. Hierdoor leverde de indirekte trap niets op aan de Tricolores.

Na ongeveer een half uur spelen kregen de Tricolores weer een vrije trap te nemen, ditmaal op de rand van het strafschopgebied weer wegens foul tegen Enchi Jansen. De Jong Holland-linksbuiten draalde niet en voordat de Santa Maria-verdediging zich had opgesteld, schoot hij keihard op het doel, waar een verraste Pinedo nog net op tijd wist op te springen en de bal te houden. Pinedo kreeg in deze eerste helft veel meer werk te verzetten dan zijn collega aan de andere kant. De Santa Maria-supporters, die gisteravond in groten getale waren opgekomen, juichten telkens wanneer met de bekende charme van een oud-internationaal opsprong om de voor zijn doel geplaatste ballen binnen te halen. Ofschoon Jong Holland voor het einde van de eerste helft verschillende corners kreeg te nemen, waarbij de Tricolores enige goed opgelegde kansen verprutsten, werd de rust tocht bereikt met de stand nog steeds 0—0 gelijk.

In de tweede helft was zonder twijfel de Surinamer Sleur van Jong Holland de uitblinker, ofschoon hij zich tot tweemaal toe schuldig maakte aan ongeoorloofd en onsportief spel, door keeper Pinedo onnodig lastig te vallen. Sleur kreeg in het laatste gedeelte van de wedstrijd de beste scoringskansen voor Jong Holland en wist deze bijna om te zetten in doelpunten. Hij vond echter voor zich een keeper, die van geen wijken wist. Pinedo wist beide schoten, die keihard door Sleur in de benedenhoek gericht waren, klemvast te houden.

Enkele minuten voor het einde kwam Enchi Jansen vrijstaand in het doelgebied in het bezit van de bal. Zijn te haastig schot ging echter ver naast het doel. Jong Holland kreeg in de laatste minuut van de strijd een hoekschop te nemen. Nadat de de bal voor het doel was geplaatst, floot scheidsrechter Ringma voor het einde. De stand was nog steeds 0—0, een uitslag, die het beeld van de wedstrijd zeer goed weergaf.

AGENDA

WEST-END, CINELANDIA en ROXY, zie advertenties elders in dit blad.

CARIBE:
Zat. 18.00 uur „Oklahoma Justice” en 20.00 uur „The bottom of the bottle”. Zond. 18.00 uur „Kidhappend” en 20.00 uur „Every day is a holliday”.

ROYAL:
Zat. „On the waterfront”; 20.00 uur. Zond. 18.00 uur „Jungle drums of Africa”; 20.00 uur „Twinkle in God s aye”.

C.P.N. WACHTDIENST
Vanaf morgen t.m. 22 juli heeft de heer C. Rentier, telefoon 35573, de wacht.

LEZERS LUCHTEN HUN HART

VERWATERD PENSIOEN

(Buiten verantwoordelijkheid der Red.)

Reeds is de waternood op de Ned. Benedenwinden uitgegroeid to een nationale ramp.

Het aantal bewoners zowel als het aantal bedrijven stijgt gedurig, terwijl de voorraad water beperkt blijft. Dit houdt in zich: steeds minder water; steeds minder land- en tuinbouw; steeds minder veeteelt; steeds minder gezondheidszorg.

Het sparen van de gering watervoorraad in alle mogelijke reservoirs schept ideale broedplaatsen voor velerlei gedierte, waarvan de bestrijding tonnen gouds vereist. De vicieuze toestand krijgt zijn beslag als wij ervaren, dat het staatsinkomen geen gelijke tred weet te houden met de staatsuitgaven. (Doet ook de staat mee aan budgetonderzoek?)

Wat doet een volk tegen een nationale ramp?

Het antwoord werd in het verleden zo vaak gegeven, namelijk: nationale hulp en internationale steun. De aarde is al voor meer dan 70% bedekt met water. Onze voortreffelijke geleerden hebben er alles voor over om het overtollige water per raket naar de maan te schieten, bevreesd als zij zijn voor de zoveelste stijging van het water.

Zouden wij dan niet een deel van dat overvloedige en toch kostbare vocht kunnen bemachtigen om eindelijk onze dorst te mogen lessen met zuiver, fris water?

Maar vóór alles: waarom geen beroep gedaan op het verantwoordelijkhedsbesef van de bevolking der Nederlandse Antillen?

Waarom geen nationale hulp in de vorm van enige procenten van het jaarinkomen, daarnaast ook spontane bijdragen?

Wij bereiken hiermede: dat wij zo snel mogelijk over voldoende water kunnen beschikken; dat het grondwater op peil wordt gehouden; dat wij zelf kunnen beginnen met andere industrieën; dat het minder rijke nageslacht onze schulden niet behoeft te betalen; dat het waterig ambtenarenpensioentje niet wateriger wordt door het water van de landswatervoorziening.

Het is wel beschouwd een zeldzaam juweel van tegenstrijdigheid, ons pensioenfonds.

Wij zouden het kunnen vergelijken met een koloniale oase in de autonomie-woestijn.

Waarom duldt zulk een pensioenbank geen tijdelijke cliënten? Waarom houdt zulk een pensioenkas de leden geklemd in een eeuwig-dienstgreep? Waarom absorbeert zulk een pensioennot de inzet, indien de speler te vroeg het spel moet staken?

Niet één autonomist evenwel denkt er aan, dat zijn kultuur zulk een koloniaal pensioenfonds overtollig moest maken.

De geleerden experimenteren vooraf met hun goede vrienden, de dieren. Deze „proefpersonen” kunnen immers het experiment niet doen mislukken door een vrije wil.

De vroede vaderen experimenteren vooraf met hun goede vrienden, de ambtenaren.

Deze proefpersonen kunnen immers het experiment niet doen mislukken door een onvrije wil.

De grote revolutie bracht de overwinning en verjoeg de almachtige adel. Edoch, de bourgeoisie kon het niet nalaten deze gehate adel na te apen en tooide zich prompt met vele veroverde adellijke attributen.

Onze kleine revolutie bracht overwinning en zelfbestuur. Zouden wij, autonomisten, het deze maal hebben nagelaten te vliegen naar de haardsteden van onze adellijke vrienden?

Als de verwende bruid, die telkens weer moeder behoeft om de foenchi goed gaar gestoomd te krijgen?

Overigens is het met onwillige rentmeesters slecht rente delen.

Life

Cepim-personalia

Emmastad. — **Aangekomen van Nederland:** J. G. van Gelder, T. Tolsma, G. A. A. Mai, J. C. C. Sipsma, F. A. Roeterink, A. T. ten Brummelaar en P. C. van Dijk.

Van Suriname: J. N. P. Rijker.

Vertrokken naar Nederland: P. Blok, mej. J. de Wit, A. R. Boswijk, D. L. Capriles, H. Goudswaard, H. C. Engelsman, F. E. Joubert en T. Goedendorp.

Naar Mexico: P. F. B, Rigaud en A. C. Roosberg.

Schermcompetitie 1956

Willemstad. — Morgenmiddag 14 uur precies vindt in de school te Julianadorp vóór de aanvang der schermwedstrijden de prijsuitreiking plaats aan de winnaars van de personele- en équipe-wedstrijden van 1955. Hierna zal dan begonnen worden met de competitie heren floret. Er wordt geschermd op twee lopers.

Op loper A komen uit: Sithoc — Mariniers; Mariniers C.S.C.; Musketiers — Mariniers.

Op loper B: Musketiers — Athos; Sithoc — Musketiers; Athos — C.S.C.

Indien de wedstrijden vlot verlopen, zullen de volgende ontmoetingen eveneens op deze dag worden verschermd.

Loper A: Sithoc — C.S.C.; Musketiers — C.S.C.

Loper B: Athos — Mariniers; Sithoc — Athos.

Wij wensen alle schermers een sportieve strijd toe. Het beloven weer aardige wedstrijden te worden, zodat ook de toeschouwers weer kunnen genieten van goed floret-spel.

Gaza. — De bevelhebber van het Palestijns-Arabische bevrijdingsleger, Moestafa Hafez, is om het leven gekomen door de ontploffing van een landmijn.

Jong Curacao - Estudiantes 2 - 1

ORANJEHEMDEN winnen hun competitie-wedstrijd

Doelpunten van Daal en Garrido voor Jong Curacao

Willemstad. — De voorhoede van Jong Curaçao scoorde gisteravond haar eerste doelpunten in drie competitiewedstrijden, om tegelijkertijd ook de eerste competitiewedstrijd met 2—1 van Estudiantes te winnen. Het zag er eerst uit alsof de onproduktieve voorhoede van de Oranjehemden weer niet zou kunnen profiteren van de vele goed opgelegde kansen. Zij slaagde er echter in met twee doelpunten in de tweede helft een 1—0 achterstand in te halen en hun weede en derde competitiepunten binnen te halen.

De strijd ging in het begin vrijwel gelijk op met de Studenten van Mundo Nobo iets in de meerderheid. Het spel wilde bij de Oranjehemden eerst niet goed vlotten en de Studenten, geholpen door de wind, die hen in de eerste helft tegen de rug blies, zaten dikwijls voor het doel van de Oranjehemden. In de voorhoede van Jong Curaçao zagen wij de veteraan Coffie opgesteld, die het vorig jaar voor Deportivo Curaçao in de B-klasse heeft gespeeld.

In de 22e minuut van de eerste helft werd de verdediging van Jong Curaçao weer gedwongen een hoekschop weg te geven, welke aan Estudiantes een doelpunt opleverde. De keurig genomen corner werd na een korte schermutseling voor het doel door La Cruz in het doel gedeponeerd: 1—0 voor Estudiantes.

Jammer genoeg zakte na dit doelpunt het spel van de Studenten. Geen enkel moment meer in de wedstrijd zouden de Studenten hun peil van de eerste twintig minuten weer bereiken. Aan de andere kant bloeide het spel van de Oranjehemden op, die zeker niet van plan waren deze wedstrijd te verliezen. Estudiantes wist echter haar minimum voorsprong tot de rust toe te handhaven.

Na vijf minuten spelen in de tweede helft scoorde Garrido het eerste doelpunt van de Jong Curaçaoënaars in de wedstrijd en ook het eerste doelpunt van de competitie voor Jong Curaçao. Na een vlugge combinatie van de linkervleugel kwam de bal terecht bij Garrido, die vlak voor het doel van Estudiantes stond. Zonder gestoord te worden wist Garrido buiten het bereik van keeper Jacobus in het doel te koppen: 1—1. Het winnende doelpunt van de Jong Curaçaoënaars kwam in de 33e minuut van de tweede helft. Op enkele meters afstand van de middellijn trapte linksbuiten Daal hoog voor het doel van de Studenten. Zonder dat doelman Jacobus de bal kon aanraken, viel het leer precies achter de doelverdediger van de Studenten in het doel: 2—1 in het voordeel van Jong Curaçao. De Jong Curaçaoënaars wisten met een goed sluitende verdediging deze minimum voorsprong tot het eind toe te handhaven om hun eerste competitiewedstrijd te winnen. Jong Curaçao schoof met deze overwinning de competitieladder op naar de vierde plaats. Zij drongen Riverside met drie competitiepunten in drie wedstrijden weg van de vierde plaats. Riverside bezit momenteel ook drie competitiepunten, maar na vier wedstrijden.

Honderd jaar katholieke wezenzorg op de Ned. Antillen

III

Dinsdag 14 Juni 1892 was de grote dag, vastgesteld voor de inwijding van het nieuwe jongensweeshuis. Reeds vroeg in de morgen begaf zich de Gouverneur van de Nederlandse Antillen, Mr. Henri Barge, vergezeld van de Heer H. Herold als adjudant, en enige andere genodigden, weldoeners van de stichting, naar Santa Rosa, waar zij tegenwoordig waren bij de H. Mis, die door Mgr. H. Joosten om 7 uur werd opgedragen.

Na afloop daarvan richtte Mgr. het woord tot de vergaderde menigte en verklaarde haar de betekenis van de plechtigheid, welke op die dag gevierd werd: God is liefde en alle ware liefde is uit God. God en de naaste beminnen is daarom de leer van de Katholieke Kerk. Daarom verrezen naast de kerkgebouwen steeds liefdadige instellingen; daarom kweekte zij altijd een leger van mannen en vrouwen, die met verachting van al het aardse zich heldhaftig aan goede werken wijden. Ook nu gaan wij de inwijding bijwonen van een instelling van liefdadigheid: de inwijding van een jongensweeshuis. Er zijn heel wat stormen over deze stichting heengegaan eer zij tot die bescheiden graad van volkomenheid mocht geraken, waarin wij haar nu aanschouwen....

Maar er blijft nog veel te arbeiden over. Geldt het hier niet een zaak van godsdienst, van humaniteit? Wordt hier niet gewerkt tot welzijn van de Curaçaose gemeenschap? Dat hebben de milde gevers onder ons wel begrepen. Dat hebben ook deze helfhaftige Zusters begrepen, die hun vaderland verlieten om haar krachten aan de opvoeding van deze wezen te wijden. Dank zij aan u allen gebracht voor wat door u reeds tot de in stand houding van deze stichting is gedaan; blijve zij voortdurend in uw liefdadige belangstelling aanbevolen.

Zo ongeveer sprak Mgr. Joosten en zijn woorden maakten een diepe indruk op de aanwezigen. Daarop hief de groep van priesters, die het altaar omringden, de lofzang Veni Creator aan, die door het zangkoor beurtelings werd voortgezet. De stoet van weesjongens, bruidjes, Zusters, Priesters en genodigden zette zich nu in beweging en trok onder psalmgezang naar het nieuwe verblijf van de wezen, dat volgens het gebruikelijk ceremonieel buiten en binnen werd gezegend.

Aan het ontbijt, waarop de Directeur van het weeshuis de genodigden nu inviteerde, bracht de Gouverneur hulde en dank aan Mgr. Joosten, onder wiens bestuur, een aan Pastoor Frie, door wiens onvermoeide arbeid deze weldadige stichting was tot stand gekomen; tevens ook aan die aanwezige en afwezige bewoners van Curaçao, die ook hier weer de oude roem van hun weldadigheid hadden gehandhaafd en bijgedragen tot de oprichting van dit jongensweeshuis, dat zonder twijfel een grote weldaad voor de Antillen was. De Gouverneur hoopte ten slotte de ijverige Directeur nog lang aan het hoofd van deze inrichting te zien.

In een kort woord dankte Pastoor Frie alle aanwezigen voor de eer op deze dag aan de jeugdige stichting bewezen. Hij kende zich zelf geen lof toe, maar meende dat die alleen toekwam aan de toenmalige Gouverneur van de Nederlandse Antillen en zijn voorganger; aan de Bisschop en diens beide voorgangers; aan de levende en overleden families van Curaçao en aan de weldadigheid van katholiek Nederland. Onder Gods zegen zou hij zijn krachten blijven wijden aan het eenmaal begonnen werk, om zodoende het zijne bij te dragen tot het zedelijk en stoffelijk welzijn van onze kleine maatschappij.

Iedereen wenste nu het voltooide gebouw, waarvan men tijdens de plechtigheid der inwijding de voornaamste delen slechts terloops had opgemerkt, meer van nabij te bezien. Na afloop van het ontbijt werd hiertoe gelegenheid geschonken. Vooral de reusachtige windmolen, die de machines aandreef, trok veler bewondering.

Na een kort bezoek aan weeshuis en werkplaatsen maakten de genodigden zich tot vertrekken gereed. Hoogst voldaan verlieten allen het weeshuis, na de Directeur nog menige wens voor de vooruitgang en de bloei van zijn stichting te hebben toegesproken.

Geen rozen zonder doornen. Dat zou het weeshuis ook ondervinden.

Het derde jaarlijks verslag sloot met een deficit van f 180. Het vierde verslag echter, lopende over de jaren 1894-1896 behoefde gelukkig niet met een nadelig saldo te eindigen. Ook werd er in dit verslag hoog opgegeven van de goede geest onder de jongens. Tot die prettige geest werd ongetwijfeld ook veel bijgedragen door het zeer gewaardeerde muziekonderricht van de heer C. Ulder (1843-1895), die de grondslagen gelegd heeft voor het nog steeds bestaande muziekcorps van Santa Rosa, later Scherpenheuvel.

Het weeshuis mocht zich verheugen in een groeiende klandizie. De werkzaamheden in de schrijnwerkerij, reparatie van rijtuigen en houtsnijderij namen steeds toe. Zelfs voor Suriname en Maracaibo werden bestellingen van kostbare kerkmeubelen aangenomen.

M. D. Latour O.P.

Prinses Margaret gaat reis naar O-Afrika maken

Londen. — Te Londen is het program bekendgemaakt van de reis van vijf weken, die prinses Margaret in de herfst door Oost-Afrika gaat maken. Op 22 september wordt de prinses per vliegtuig te Mombassa in Kenia verwacht. De volgende dag gaat zij aan boord van het koninklijke jacht Britannia voor een reis van zes dagen naar het eiland Mauritius. Vandaar gaat zij via het eiland Zanzibar naar Tanganjika. Tenslotte keert zij terug naar Kenia voor een bezoek van een week. Op 26 oktober begint de terugreis per vliegtuig naar Engeland.

Twee werken van SIMONE DE BEAUVOIR op kerkelijke index

Vaticaanstad. — De Congregatie van het H. Officie, het hoogste tribunaal van de Katholieke Kerk in zaken betreffende het geloof en de moraal, heeft meegedeeld, dat zij op haar index van verboden boeken twee werken heeft geplaatst van de Franse schrijfster Simone de Beauvoir. Deze boeken mogen niet door katholieken worden gelezen dan met speciale toestemming van de kerkelijke overheid. Het zijn 'Le Deuxième sève' (twee delen), uitgegeven door Gallimard te Parijs in 1949, en "Les Mandarins", eveneens uitgegeven door Gallimard, in 1954.

TOM POES en de Daadsteller

2508 — Heer Bommel krabbelde overeind en ging op de rand van het zo onverwacht verschenen bed zitten. Hij staarde scheel naar zijn muilkorf en begon druk binnensmonds te spreken.

„Wns, ddt dng fgt!" loeide heer Ollie door zijn neus. Hij rukte aan het stalen toestel, wees naar de balken, maakte toen een vage beweging naar de deur en toen hij merkte, dat Tom Poes hem niet begreep begon hij uitzinnig te stampvoeten.

„Ja, het is bar vervelend", zei Tom Poes, die medelijdend naar het beweeg van zijn vriend keek. „Als U nu maar een beetje kon slapen zou alles nog zo erg niet zijn. Dit bed lijkt me wel goed."

Heer Bommel stiet een geluid uit, dat enigszins op een vreugdeloos lachje leek en wierp zich toen uitgeput op de matras.

„Als die muilkorf er nu maar niet was", vervolgde Tom Poes tot zichzelf. „Ik wou, dat dat ding nu maar weg was en dat heer Ollie ging slapen. Hij heeft het zo nodig. Want morgen moet hij weer fris zijn om het geheim van deze ruïne te helpen opsporen."

Achter hem klonken enige doffe geluiden maar daar hij er aan gewend was dat zijn vriend onrustig bewoog, sloeg hij daar geen acht op, peinzend mompelde hij nog wat door totdat hij heer Ollie plotseling hoorde snurken.

Toen hij zich met een ruk omdraaide lag heer Bommel rustig op zijn rug te slapen, zonder korf voor en met een buil op het hoofd. Want terwijl Tom Poes nadacht was er van achter het bed een stang verschenen waaraan een staaltang en een zachte gummiknuppel gemonteerd waren. En die hadden snel en doelmatig hun werk gedaan.

JEAN ANQUETIL doorbrak muur van wereldrecord

EERLIJKE strijd tussen tegenstanders die elkaar niet zien

In de internationale wereld der sport bestaan tientallen hoogtepunten: Voor de voetballers een uitverkiezing in het nationale elftal en met die ploeg het veroveren van de wereldtitel; voor atleten in verschillende andere takken van sport het Olympisch goud, dat nu weer in Melbourne ligt te schitteren; kortom, iedere sportman heeft een hoogste doel, droomt er van, benijdt degenen, die het bereiken en verbindt daaraan de hoop het zelf ook eens te mogen bereiken. De grote internationale successen zijn echter voor slechts enkelen weggelegd, de keien, de allerbesten, die zich al van jongs af aan een zware training hebben voorgeschreven en er zich nauwgezet aan hebben gehouden. En dan nog moet men er lichamelijk geschikt voor zijn anders zal al die oefening, hoe zwaar ook, tevergeefs zijn en geen enkel effect sorteren. We kennen in de sportwereld tientallen van die uitverkorenen, voetballers, athleten, biljarters en wielrenners, die al bij hun geboorte de capaciteiten voor het verrichten van grote prestaties in zich droegen en het op latere leeftijd tot ontwikkeling hebben gebracht. Dan komen de uitschieters, de rekords, welke met grote letters in de annalen van de geschiedenis der sport worden geschreven.

Snelle Vigorelli-baan

Fauso Coppi, de Italiaanse monsterwielrenner, was er zo een. Bergen, waar geen ander tegenop kon komen zonder van het zadel omhoog te komen en op de pedalen te stampen, daar vloog Coppi naar boven alsof het hem helemaal geen moeite kostte. Hij was iets bijzonders, hetgeen trouwens duidelijk blijkt uit de enorme reeks van successen in allerlei internationale wielerevenementen. Coppi heeft zijn tijd gehad. Hij staat niet meer op het eerste plan, doch nog fris in de herinnering liggen al die fantastische prestaties, welke hij de afgelopen tien tot vijftien jaar heeft verricht. Hij was een groot wielrenner.... en dus deed hij ook een aanval op het wereld-uurrecord, waar iedere renner van droomt, omdat dit het hoogste is, wat men in de wielerwereld kan bereiken. De grote Fausto ondernam drie pogingen op de inmiddels beroemd geworden snelle Vigorelli-baan en over geen ander succes zal hij zo verheugd zijn geweest als over het resultaat, dat hem na een uur rijden werd bekend gemaakt: 45 km en 798 meter, een nieuw wereldrecord, want het oude stond met 45,769 op naam van de Fransman Archambaud. Heel de wielerwereld juichte hem toe, ook de Fransen, want alleen degenen, die bij zo'n recordpoging aanwezig zijn geweest, weten hoe verschrikkelijk moeilijk het is een uur lang op topsnelheid te blijven rijden. Het geestdodende van zestig minuten rondjes rijden, alsmaar in hetzelfde zeer hoge tempo, zonder tegenstander of iets anders waar men zich aan zou kunnen optrekken, dit alles maken een verbetering van het wereld-uurrecord tot een geweldige prestatie. Het publiek, dat bij dergelijke recordpogingen een grote steun is voor de alleen rondjesdraaiende wielrenner, heft vaak spreekkoren aan, in het cadans van de snelheid, waarmee de benen van de renner op en neer gaan. Doch bij dit alles komt het toch aan op een geweldig uithoudingsvermogen, op de kracht zichzelf in bedwang te houden,

Nederlandse Sportbrief

op berekening en taktiek. Want al zo vaak is de poging mislukt, omdat men te snel begon, te veel wilde, zodat de spieren tegen het einde van de race dienst gingen weigeren. Coppi verrichtte zijn enorme prestatie veertien jaar geleden voor eigen publiek te Milaan, het was nog maar het begin van een glanzende carrière, want tientallen successen volgden nog hierna. Trotser dan op zijn wereld-uurrecord kon hij echter niet zijn, temeer, omdat velen na hem een aanval deden, doch steeds sneuvelden in hun pogingen. In de internationale wielerwereld begon men reeds te denken aan een plafond, waar het niet mogelijk was bovenuit te komen. Doch de Fransen, die Coppi zijn wereldrecord graag gunden, maar nog liever deze ere-palm der wielrennerij binnen hun landsgrenzen zagen, zonnen op wraak. Veertien jaar heeft het geduurd, is het in Italiaanse handen geweest, totdat een jeugdig wielrenner uit Normandië, in de kracht van zijn leven, naar de Vigorelli-baan trok en het zo beroemde wereldrecord scherper stelde. De naam van Jean Anquetil stond dan ook koeien van letters bovenin de pagina's van de Franse bladen. Jean Anquetil presteerde wat niemand meer mogelijk had gehouden, want niet alleen verbeterde hij het klassieke record van Coppi, ook doorbrak hij de muur van 46 kilometer per uur, hetgeen volgens de Franse bladen zeker zo'n uitschieter moet zijn geweest als het doorbreken van de geluidsbarriere. Want volgens de berekeningen leek het onmogelijk zestig minuten lang met een gemiddelde van 46 kilometer te rijden, een wetenschap, welke scheen te zijn bewezen, toen Coppi op het toppunt van zijn kracht, niet verder dan 45 km en 798 meter kwam en dit record reeds een leven van veertien jaar beschoren was. Ook Jean Anquetil behoorde in die jaren tot degenen, die teleurgesteld afstapten nadat tijdens de race op de pijlsnelle Vigorelli-baan was gebleken, dat het record van Coppi onaantastbaar was. Doch Anquetil hield vol, hij trainde en leefde volkomen naar de dag, waarop hij opnieuw een poging zou wagen. Heel Frankrijk maakte zich reeds op voor het nationale wielerevenement van dit jaar "De Tour de France", die donderdag j.l. te Reims is begonnen, doch heel stilletjes, wijs geworden door de mislukte pogingen in het verleden, vertrok een wielrenner met enkele helpers naar Milaan. Het wachten was nog slechts op een volkomen windstille dag, want de vorm en het materiaal waren reeds aanwezig. Trappelend van ongeduld wachtte Anquetil op zijn kans, totdat op de bewuste vrijdagavond, die wielerminnend Frankrijk nog lang zal heugen, alle omstandigheden gunstig waren om de zoveelste poging te gaan ondernemen, om precies te zijn 's avonds om 7 uur 14. Enkele honderden Italiaanse toeschouwers, die er lucht van hadden gekregen, dat het die avond dan eindelijk zou gebeuren, zaten op de tribunes. Eerst keken ze met enige reserve naar die jonge Fransman, die het rekord van hun grote Coppi wilde gaan aantasten. Het zou immers toch niet lukken, want hun Fausto was immers niet te verslaan, hun Fausto, toen hij nog in topvorm verkeerde. Doch van lieverlee maakte de terughoudendheid toch plaats voor bewondering. Want zo regelmatig en zo volkomen geconcentreerd ging die Anquetil over hun Vigorellibaan, dat de grootheid van zijn prestatie reeds van hem afstraalde. De schema's werden vergeleken en hoe wil men een betere krachtmeting hebben dan tussen twee wielrenners, die geheel afzonderlijk en los van elkaar een uur lang over een wielerbaan gaan gaan rijden, dezelfde baan, dezelfde omstandigheden. En hoewel niemand het mogelijk hield ging Anquetil door, slechts tienden van seconden sneller dan Coppi veertien jaar geleden. We herinneren ons nog hoe deze zelfde Anquetil een jaar geleden volkomen teleurgesteld afstapte, omdat hij het tempo in de laatste tien minuten niet meer kon volhouden en hoe langer hoe meer afzakte. De poging mislukte toen. Doch nu lag de kracht van de Fransman juist in de laatste acht minuten. Want de tienden van seconden werden iedere ronde verder volle seconden, zodat men de verbetering van het rekord uit het oog ging verliezen en verder keek, naar de grens van 46 kilometer, die al tientallen jaren "De onoverkomenlijke muur" werd genoemd. Toen kwamen de Italiaanse toeschouwers uit de plooi. Zij vergaten hun Coppi en juichten de Fransman toe, die geïnspireerd door de spreekkoren, nog harder op de pedalen drukte. Als een bezetene trapte Anquetil nog in de laatste seconden van het volle uur, doch deze allerlaatste krachtsontplooiing was niet meer nodig, want reeds was de grens van 46 kilometer bereikt. Nauwkeurige nametingen stelden tenslotte vast, dat Jean Anquetil het rekord had gebracht op 46, 159 km. Toen de luidsprekers dit nieuws rondbazuinden juichten Fransen en Italianen minutenlang, terwijl de telexmachines het grote nieuws naar Frankrijk brachten, waar iedereen heel even vergat, dat over enkele dagen de Tour de France moest beginnen. De Bobet's, Gaul's, Brankart's en Wagtmans', die de kolommen van de dagbladen hadden gevuld over wel en niet deelnemen aan de grote wielerronde over 4500 kilometer, werden op de achtergrond geschoven. Iedereen jubelde over Jean Anquetil, hun Jean Anquetil, die het beroemde wereldrecord uit de handen van de Italianen had teruggekaapt

Henri, de pionier

En velen van de tienduizenden ingewijden, die Frankrijk op het gebied van de nationale sport, die de wielrennerij daar is, dachten terug aan een andere Fransman, Henri Desgrange, de man, die voor het eerst in de geschiedenis van de wielrennerij een uur zo snel mogelijk ging fietsen en het eerste wereldrekord vestigde. Dat gebeurde in 1893, drie en zestig jaar geleden dus. Deze grondlegger van de georganiseerde wielersport in Frankrijk, legde toen een afstand van 35,325 kilometer af. Het eerste rekord, ruim zestig jaar oud, dat dus slechts elf kilometer ligt onder het befaamde rekord, dat Anquetil nu vestigde. De naam van de Normandier zal nog lang op de lippen van vele Fransen blijven, doch beslist toch niet zo lang als de naam van Henri Desgrange, de grote wielerpionier, die de grondslag legde voor de Tour de France, een monsterrit door Frankrijk, waar zijn naam altijd aan zal verbonden blijven. Zeventien keer is na Desgrange het wereldrekord verbeterd en onder die zeventien geslaagden bevindt zich ook de Nederlander Frans Slaats, die op 29 september 1937 eveneens maar de Vigorelli-baan te Milaan trok en het rekord van de Fransman Richard (45,398) op 45,558 bracht. De geschiedenis van het werelduurrecord is er een van allergrootste wielrenners, omdat alleen degenen, die slechts kunnen bogen op hun eigen kracht, er successen in bereiken. Bij wegwedstrijden kan men gebruik maken van listen en taktiek en zo het tekort aan capaciteiten aanvullen, zo zeer, dat de sterkeren er weinig of niet aan te pas komen. Het gevecht om het fameuze record is echter een open strijd, zuiver gebasseerd op eigen kunnen, heel alleen overgelaten aan eigen kracht en geestelijk evenwicht. Want het mentale speelt een grote rol, vroeger veel meer nog dan nu, omdat tegenwoordig moderne instrumenten de renner op de hoogte houden van zijn resultaten tijdens de race. Vroeger liet men op de tribune orkesten spelen om de renner fit te houden tijdens zijn geestdodende rit, zijn race tegen zichzelf, want iedere kilometer weegt zwaarder dan de vorige en er is niemand aan wie men zich vast kan klampen.

Altijd, door de jaren heen, van het ogenblik, dat Henri Desgrange er de stoot toegaf, is er grote belangstelling voor dit rekord geweest, een waar gedrang van vele honderden, die allen, op enkele uitzonderingen na, werden teruggewezen. Van 1893 tot 1913 is het record zeven maal verbeterd, achtereenvolgens door de Fransman Dubois (38,220) de Belg Van den Eynde (39,240), de Amerikaan Hamilton (40,781), de Fransman Petit Breton (41,110), de Fransman Berthet (41,520) en de Zwitser Oscar Egg (43,725). Berthet nam revanche nog in het zelfde jaar met (43,775), doch de rivaliteit voerde naar de hoogste top, toen Oscar Egg in 1944 een nieuw poging ondernam en de 44,247 km bereikte.

Ook Frans Slaats

Dit leek het einde van het grote gevecht op hoog niveau, de strijd met de blote vuist, omdat de tegenstanders tegen elkaar kampten zonder dat ze elkaar zagen, een eerlijk duel, dat het laatst door de Zwitser Egg werd gewonnen in een jaar, (1914) dat de wereldoorlog een einde aan het sportieve gevecht maakte. Tot 1933 duurde het, eer een nieuwe poging lukte, hoewel tientallen reeds vergeefse ritten hadden gemaakt. Maurice Richard brak de ban, en zoals zo vaak, als eenmaal één schaap over de dam is, volgen er spoedig meer. Achtereenvolgens ging de Italiaan Olmo nog sneller (45,090), waarmee de beruchte grens van 45 kilometer was bereikt en men reeds aan een ondoordringbare muur begon te denken. Doch de Fransman Richard nam het volgende jaar reeds revanche met 45,398, waarna de Nederlander Frans Slaats in 1937 op 45,558 kwam. Lang heeft de Nederlander er echter geen plezier van gehad, want twee maanden na diens prestatie zette de Fransman Archambaud het nog scherper met 45,769. Vijf jaar bleef dit record gehandhaafd, ondanks tientallen pogingen, welke er werden ondernomen deze befaamde mijlpaal in eigen handen te krijgen. Totdat Fausto Coppi, de koning der wielrenners in 1942 zijn slag sloeg en met 45,798 km toch nog slechts 32 meter meer kon maken. Dit sterkte de mening van veel deskundigen, dat het plafond was bereikt en dat geen wielrenner ooit de 46 kilometer zou bereiken.... totdat, veertien later, in 1956 die jeugdige Fransman Anquetil kwam, alle berekeningen omver wierp en heel wielerminnend Frankrijk op zijn kop zette met de befaamde 46,159 km.... Hoe lang nog?

ad interim

Deel congres directeuren mijnbouw-proefstations werd in Limburg gehouden

Heerlen. — Voor het eerst is ditmaal het internationale congres van directeuren van proefstations, voor onderzoekingen ten behoeve van de veiligheid in de mijnbouw, voor een belangrijk deel in Nederland gehouden. Een dergelijk congres wordt eens in de twee jaar gehouden, dit is het negende in successie.

Dit negende congres staat onder auspiciën van de gezamenlijke steenkolenmijnen in Limburg en het Institut National Des Mines in België. Het bestaat uit twee gedeelten: een voorbereidende zitting in Hoensbroek en een voltallige zitting in Brussel. De organisatie van het deel, dat zich in Limburg afspeelde, berustte bij het centraal proefstation der staatsmijnen in Treebeek.

Deze voorbereidende zitting werd van donderdag 28 tot en met zaterdag 30 juni jl. gehouden in kasteel Hoensbroek. De voltallige zitting van dit negende veiligheidscongres is dezer dagen geëindigd. Dit gezelschap van ongeveer 140 belangstellenden telde deelnemers uit Zuid-Arika, België, Canada, Oost- en West-Duitsland, Finland, Frankrijk, Groot Brittannië, India, Italië, Japan, Joegoslavië, Nederland, Nieuw-Zeeland, Oostenrijk, Polen, Saargebied, Verenigde Staten en Zwitserland. Zestig deelnemers zijn uit Brussel naar Nederland gegaan om onder andere een bezoek te brengen aan ondergrondse bedrijven van de particuliere mijnen en de staatsmijnen, het longinstituut en het stofinstituut in Treebeek, de cokesfabriek Emma in Beek. Ook de mijngasafzuiging bij de staatsmijnen had de belangstelling van een groep deelnemers.

In het casino Treebeek is het slotdiner gehouden, waar de heer H. H. Wemmers als voorzitter der gezamenlijke mijnen heeft aangezeten.

Radio-Boedapest meldt de vrijlating van negen r.k. geestelijken, aan wie de autoriteiten gratie hebben verleend. Hoge kerkelijke functionarissen en de commissie van "vreedzame Hongaarse geestelijken" hadden premier Hegedeus verzocht geestelijken, die wegens politieke misdrijven veroordeeld waren en die "gratie wegens goed gedrag verdienden", vrij te laten.

BRUILOFTSMARS

door

R. A. DICK

(1)

Rose-Ann zat heel stil op de schommel — en dat nog wel, terwijl ze stilzitten op een stoel al zo vervelend vond! Maar als ze nu eens, in plaats van fijn hoog in de lucht te schommelen, onbeweeglijk bleef zitten, zou er dan niet iets heerlijks kunnen gebeuren, iets dat een eind maakte aan die akelige spanning en onrust, die hen drietjes vanmorgen plotseling hadden overvallen, toen haar ouders dat telegram kregen, waarin stond, dat hun zoon Kendrick A. Prynne, dienende bij de Amerikaanse Luchtmacht, vermist werd, na een vlucht boven Duitsland?

Als ze nu tien minuten lang doodstil zou blijven zitten, zou er dan niet één ander telegram komen, om te zeggen, dat Ken terecht was?

Stokstijf zat ze op de schommel, haar gestrekte tenen raakten net even de grond en ze kreeg al pijn in haar rug en haar benen, maar ondanks al haar inspanning klonk er toch nog geen vreugdekreet uit de keuken, waar haar moeder bezig was met het eten. En zelfs al stond mams met haar rug naar haar toe, ze zag er met gebogen hoofd zo treurig uit, dat Rose-Ann het haast niet kon aanzien. Wat hielp het ook, of ze hier maar zat? Ze moest iets doen, vond ze. Maar wat? Ja, wat kon een kind van tien jaar doen in zulke droeve omstandigheden?

Ze hoorde een ronkend geluid in de verte en toen ze opkeek, zag ze een vliegtuig naderen.

Op het gras lag een leeg blikje, waaronder ze die morgen een vlinder had gevangen. Ze nam een stokje en begon keihard op het blikje te slaan om het ronken van het vliegtuig te overstemmen. Want dat mocht mams niet horen, dat zou alles nog veel erger maken. Het blikje viel om en de rode admiraal, die ze met zoveel moeite had gevangen, vloog weg. Toen ging de keukendeur open en daar stond mams.

„Toe, Rose-Ann, schei alsjeblieft onmiddellijk uit met dat lawaai!" riep ze. En meteen verdween ze weer in de keuken.

Nee, er is niets, wat ik doen kan, niets, waarmee ik mams kan helpen, dacht Rose-Ann mistroostig.

Nog altijd hoorde ze dat vliegtuig. Ze keek omhoog en zag, hoe het boven de stad cirkelde.

„Als je Ken vindt en hij gezond en wel is, beloof ik, dat ik nooit, nooit van mijn leven anders dan per vliegtuig zal reizen!" riep ze opeens ademloos uit, alsof die machine daarboven toverkracht bezat en haar liefste wens zou kunnen vervullen. En als had het haar verstaan, zwenkte het vliegtuig nog eenmaal, steeg toen bijna loodrecht en verdween als een stipje tegen de wolkenloze, blauwe hemel.

Uit de zak van haar zomerjurk diepte Rose-Ann een verfrommeld stukje papier en een stompje inktpotlood op. Ze streek het papiertje glad op de schommelplank, ging op de grond zitten, schreef haar gelofte in grote paarse blokletters neer en ondertekende met haar volle naam, Rose-Ann Deborah Prynme.

„Zo," zei ze met een zucht van voldoening, „nu geloof ik zeker, dat Ken terugkomt. Ja, dat geloof ik vast en zeker!"

Haar vertrouwen werd niet geheel beschaamd. Want tien dagen later kwam er een tweede telegram, met het bericht, dat Ken krijgsgevangen was, maar ongedeerd.

EERSTE HOOFDSTUK

Rose-Ann was op weg naar huis. Het pad was heuvelachtig, er stond een flinke bries en de zomerregen striemde haar in het gezicht. Een auto vol jongelui had haar ingehaald en stopte een paar meter verder met gierende remmen. De jongeman aan het stuur stak zijn hoofd naar buiten en riep: „Stap in, Rose-Ann! Hier zit je tenminste droog."

Nog voordat zij kon antwoorden, klonk een klein spreekkoor uit de auto:

„Het koppigste meisje in heel het land,
Rose-Ann blijft haar eed gestand.
Ha-Ha-Ha!"

„Kom, Rose-Ann," zei de jongen. „We hebben plaats genoeg. Je wordt druipnat."

„Nee, dank je wel, echt niet," antwoordde Rose-Ann. „Ik ben toch al nat. En ik vind het helemaal niet erg om te lopen."

„Je hoeft het heus niet te proberen, gen. „Rose-Ann loopt altijd. En als je hier niet pas was komen wonen, zou je wel weten, dat niemand haar daar vanaf kan brengen, omdat ze nu eenmaal gezworen heeft, altijd te lopen."

„Nou zeg!" riep de jongen ongelovig uit. „Wie loopt er nu door zo'n plensbui, als hij kan rijden?"

„Rose-Ann," antwoordde het meisje. „En ze vindt het nog leuk ook. Nietwaar, Rose-Ann?"

Maar Rose-Ann was al doorgelopen. Toen de auto haar voorbijreed, zag ze door de achterruit lachende gezichten, die haar spottend en plagend aankeken. Het was niet waar, dat ze het leuk vond, door weer en wind te lopen. Ze was er soms doodmoe van. En ze had er dik genoeg van, altijd voor de gek te worden gehouden en uitgelachen om een kinderlijke gelofte van acht jaar geleden. Wat konden de mensen toch stom zijn! Snapten ze dan niet, dat ze met al hun spottende op- en aanmerkingen en met al hun gezanik, dat ze mee moest in auto's, bussen, trein en sleden, de afstand tussen henzelf en haar steeds groter maakten? Die belachelijke eed was voor haar eigen gevoel allang geen overeenkomst meer, waaraan ze zich voor Ken's welzijn moest houden, haar gezond verstand zei haar, dat de veronderstelling, dat hij daardoor misschien gered was, pure nonsens was, die gelofte was nu alleen nog maar een middel om zichzelf op de proef te stellen en te zien, of ze iets, dat ze eenmaal op zich had genomen, kon volhouden.

Als ze voor hun plagerijen bezweek, dan was dat een bewijs, dat ze met alle winden meewoei en geen knip voor haar neus waard was. Maar als er nu plotseling een reus opdook, die haar met krachtige hand in een of ander voertuig dwong en naar huis bracht, dan zou ze hem in haar hart dankbaar zijn en zich graag gewonnen geven. De enige reden, waarom ze voet bij stuk hield, was dat ze het bepaald verachtelijk vond, een gelofte te verbreken, ook al was die gelofte nog zo dwaas. Maar het was geen pretje, het maakte haar hoe langer hoe eenzamer. Meisjes van haar leeftijd vonden haar maar een rare en de jongens voelden er ook weinig voor op te trekken met iemand, die zo anders was dan de rest. Als hij niet pas veertien dagen in Pabscot Bay woonde, zou Ed er zeker niet zo welgemoed op hebben aangedrongen, dat zij meereed in zijn auto. Hij had er ook al een balletje over opgegooid, of ze eens samen naar een hockeywedstrijd zouden gaan, maar daar zou hij nu zeker niet meer op terug komen. Want als Katy-Lou nu niet bezig was hem de geschiedenis van die onwijze gelofte in kleuren en geuren te vertellen, dan zou Marilyn het wel doen. Ed zou het een mooi verhaal vinden, maar als hij haar weer eens tegenkwam, zou hij waarschijnlijk met dat half schichtige, half meewarige lachje, dat ze van de andere jongens zo goed kende, bedenken, dat hij toevallig net vreselijke haast had. Op school had ze altijd gezellig gehad. Toen mochten ze haar nog, maar tegenwoordig werd er hoe langer hoe minder voor haar opgebeld en deze zomer had ze bijna avond aan avond alleen thuis gezeten.

Maar nu werd het pas goed moeilijk. Want Ken, die een goede baan had aan een bank in Charterville, ging trouwen. Het zou een groot feest worden, de bruid was de dochter van een van de notabelen van Charterville en Rose-Ann zou een van de vier bruidsmeisjes zijn. Maar hoe moest zij die tweehonderd mijl van Pabscot Bay naar Charterville reizen, zonder haar gelofte te breken?

Had Ken nu maar gezegd: „Jeannette en ik willen jou als bruidsmeisje hebben. Ik weet, dat je die gelofte destijds voor mij hebt gedaan en ik bewonder je, dat je het ondanks alle last en moeite, zo lang hebt volgehouden. Maar zou je nu nóg iets voor me willen doen, Rose-Ann, en die gelofte nu maar verder vergeten? Want als jij niet bij onze bruiloft kon zijn, zou ik net zo lief geen feest vieren."

(Wordt vervolgd)

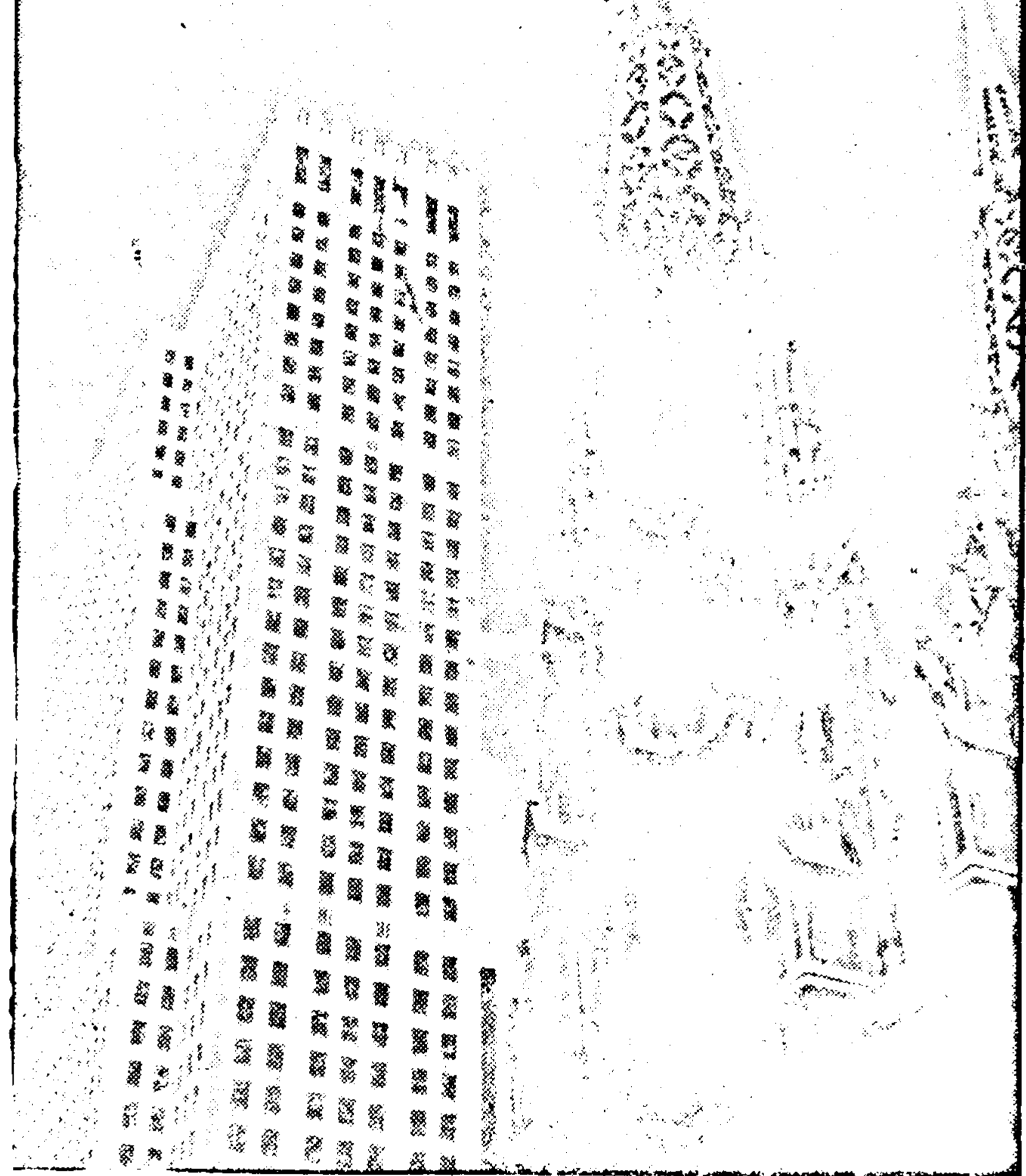
VEREENZELVIGING VAN IERS EN ROOMS

In Amerika beleeft de Kerk een bloeitijd

(Van een correspondent in New York)

Niet lang geleden, toen ik in een New Yorkse stadswijk was, die ik niet goed kende, vroeg ik een bediende in een drugstore: „Weet u hier geen Rooms-Katholieke kerk in de buurt?" De man fronste de wenkbrauwen, terwijl hij met me naar de deur liep, en zei: „Een Rooms-Katholieke kerk? Nee - maar ik weet wel een Iers Katholieke kerk op de volgende hoek......"
Dit is een van de prachtigste illustraties, die ik tot dusver vergaard heb over het feit van de vereenzelviging in de voorstelling veler Amerikanen van de begrippen Katholiek en Iers. En indien men de verhouding van Amerikaanse niet-Katholieken tot de Katholieken iets beter wil begrijpen, is het wel van belang om de eigenaardige vergroeiing van Iers nationalisme en Katholicisme in de V.S. te bekijken; want daarin ligt de verklaring voor veel toestanden, die de Amerikaanse Katholieke intellectueel menigmaal aanleiding geven tot kritiek op die toestanden.

De Katholieke emigrant, die naar Amerika komt, is altijd wat bevreemd door het niet bijzonder hoge intellectuele niveau van het gros der Amerikaanse geloofsgenoten. Er zijn, zoals bekend, diverse uitstekende Katholieke weekbladen (zoals „The America", een Jezuïetenblad, en „The Commonweal", geredigeerd door leken). Maar de meeste Katholieke weekbladen en tijdschriften - gewoonlijk onder leiding van een priester-hoofdredacteur van wie de leken-journalisten afhankelijk zijn - zijn weinig boeiende aangelegenheden. Diverse redacteuren van dergelijke Katholieke weekbladen gaven mij keer op keer de indruk, dat „hoger niveau" van de bladen eenvoudig niet zou verkopen. Katholieke dagbladen bestaan niet in de V.S., waarmee een sterke dagelijkse leiding wegvalt tot opinievorming op ander dan specifiek Katholiek gebied. Een en ander draagt definitief bij tot de wat fletse indruk, die men krijgt van Amerikaans Katholiek intellect in het algemeen.



De St.-Patrick-kathedraal aan Fifth Avenue in het hart van New York, temidden van de wolkenkrabbers

Toch is er heel wat activiteit gaande onder Amerikaanse katholieken. Er zijn nu — op de 160 miljoen inwoners van de V.S. — een kleine 36 miljoen katholieken, en het aantal is stijgende. Op ongeveer 12.500 katholieke scholen en universiteiten studeren vier en een half miljoen katholieke leerlingen en studenten. Niettemin blijven de katholieken voorlopig een minderheid in Amerika en de neiging tot discriminatie die hier en daar — hoewel veel verzwakt — tegen hen in de V.S. bestaat, moedigt bij hen soms separatisme aan. Dit separatisme is weer de oorzaak van een te langzame intellectuele vooruitgang geweest. Er zijn hiervoor echter ook historische redenen aan te wijzen.

Tot een goede honderd jaar geleden, in 1840 ongeveer, leefden Amerikaanse katholieken, — gemeenlijk van Franse en Engelse afkomst — bijzonder vreedzaam in protestants Amerika. „Tot er in 't volgende decennium duizenden Ieren naar Amerika emigreerden, als gevolg van een grote hongersnood in Zuid-Ierland. Deze Ieren waren overwegend 1) katholiek, 2) doodarm, terwijl zij behoorden tot de boerenstand en 3) sterk nationalistisch gezind. Hun religie en hun nationalisme echter betekenden voor hen bijna een en hetzelfde: een goede katholiek was een goede Ier en omgekeerd. Dit hing samen met hun haat tegen alles wat protestants was... en Engels, en het was mede een gevolg van de vervolging van de Engelsen, die hen tot het protestantisme trachtten te bekeren.

Conflicten

Deze vloed van Ieren kwam nu naar het overwegend protestants Amerika. De enigen onder hen die opvoeding hadden genoten waren de leden van de clerus, er waren practisch geen katholieke lekenleiders onder de Ieren. De Ierse geestelijken stonden, als hun Ierse geloofsgenoten, bijzonder agressief voor hun katholicisme op de bres. Zodat al gauw de gematigde Franse katholieke hiërarchie vervangen werd door deze militante clerus. Gevolg: voortdurende conflicten met de even fanatieke protestanten.

In deze botsing ligt de kern van tot op heden nog bestaande verhoudingen in Amerika. De protestanten voelden zich bedreigd door de Ierse vloed van katholieken; klachten, verwijten en beschuldigingen vlogen over en weer terwijl de Ierse katholieken hier hun bestaan trachtten op te bouwen. De Ieren zetten in die jaren de zware stempel op het Amerikaans katholicisme, welke men zelfs vandaag nog kan herkennen. Want de tendenz van het Ierse nationalisme speelt ook nu nog een rol bij de katholieken in Amerika. Momenteel zijn de nakomelingen van de Ierse immigranten fervente Amerikanen, superpatriotten, die van de weeromstuit vaak anti-vreemdeling worden en politiek tot het isolationisme neigen en tot het extreme.

36 miljoen katholieken op 160 miljoen inwoners

Een groot deel van de Amerikaanse katholieken b.v. zijn altijd sterk pro-Franco geweest, ze letten alleen op zijn anti-Communisme en op het feit dat hij geen katholieken achtervolgde, de rest maakte geen indruk. Mussolini stond indertijd ook hoog bij hen aangeschreven, omdat hij een concordaat met het Vaticaan had getekend. Veel Amerikaanse katholieken neigen tot denken in zwart en wit. Zij wantrouwen — als iets vreemds en onbekends — het vooruitstrevende element waar dat ook opduikt; en hun invloed werkt niet bepaald in een creatieve zin, daar ze zich te negatief uitdrukken door protesten, door stemmen tegen wetgevingen e.d. zonder echter voor positieve nieuwe gedachten of oplossingen te werken.

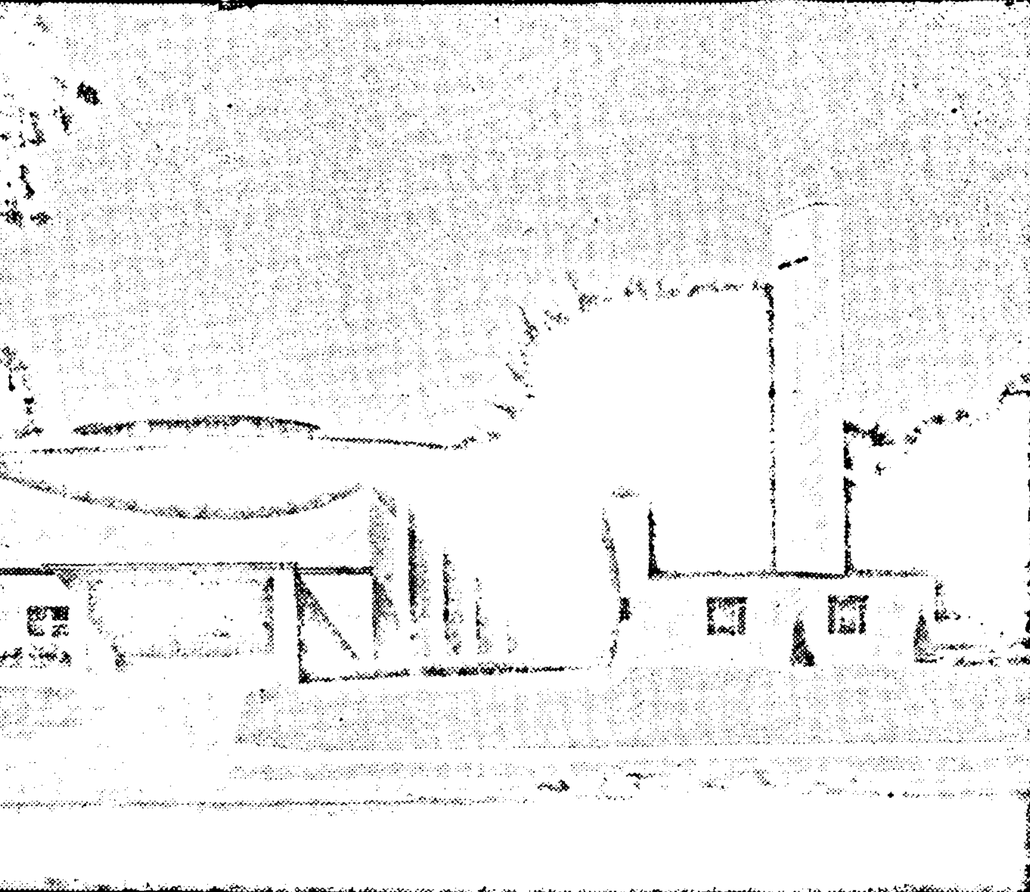
Het is dit wat starre en ontoegankelijke dat zich soms uit in hetgeen niet-katholieken vaak „pressure" noemen. Een verwijt overigens dat nog dateert uit de tijd waarin de protestanten, bevreesd voor de golf van Ieren, met hand en tand hun „monopolie" van scholen, hospitalen enz. verdedigden en uiteraard katholieke weerstand en pressies opriepen. Het is die angst van Amerikaanse protestanten tegen „overheersing van de katholieken" die zo lang zo'n rol in Amerika heeft gespeeld en waarom een katholiek geen president kon worden. Momenteel is samenwerking tussen katholieken en andersdenkenden veel beter.

Kerken overvol

De intellectueel onder de Amerikaanse katholieken is de eerste die met frappante openhartigheid en een grote realistische kijk de tekortkomingen van de Amerikaanse katholiek becritiseert. Maar hoewel tussen de intellectuele Amerikaanse katholieken en de overige een vrij aanzienlijke kloof bestaat, van zuiver religieus standpunt bezien heerst er een uitstekende verstandhouding en grote samenwerking, zodat men in Amerika van een echte bloei der Kerk kan spreken. Op zondagen zijn de kerken overvol; het merendeel der aanwezigen ziet men communiceren. Er worden veel katholieke kerken gebouwd (een rapport beraamt de uitgaven daarvoor op tien miljard dollar in tien jaar) en er waren de laatste jaren duizenden bekeerlingen.

Amerikaanse priesters brengen echter niet als in Holland huisbezoek; ware dit wel het geval, dan zou het bekeringsaantal vermoedelijk sneller toenemen. Wel bestaat er een sterkere sociale en sportieve band tussen priesters en parochianen dan bij ons en ook is de verhouding tussen beide minder gedistancieerd en jovialer en hartelijker dan bij ons.

Er heerst een gezonde groei in de Amerikaanse katholieke kerk en het feit, dat de tolerantie zo is toegenomen in Amerika, dat men heeft moeten constateren dat het verzet tegen een eventuele katholieke vice-president vrijwel versleten is, bewijst hoe diep de katholieken in het Amerikaanse leven zijn geïntegreerd. Dit is het begin voor verdere politieke en intellectuele emancipatie.



Een in 1952 gebouwde katholieke kerk in Amerika: de Sacramentskerk in Holvoke, Massachusetts. Het altaar van deze door de architect Chester F. Wright ontworpen kerk bevindt zich in het midden.

Tussen neus en lippen

Hij was nog lang niet klaar...

In het Zwitserse parlement heeft zich dezer dagen een nogal ongewoon incident voorgedaan waarbij de traditie door een der leden met voeten werd getreden. Een lid van de nationale raad (Tweede Kamer) weigerde het podium te verlaten nadat zijn spreektijd was verlopen. De raad behandelde het regeringsrapport over activiteiten van het federale politieke departement toen het incident plaats had. Volgens het reglement heeft elke spreker recht op 20 minuten spreektijd, maar Gottlieb Duttweiler, leider van de onafhankelijken, bleef na 20 min. doorspreken en zei tot de voorzitter, dat hij van plan was „nog 30 minuten" door te gaan. Na een haastig gehouden stemming onder de leden verzocht de voorzitter het weerspannige lid het podium te verlaten, maar deze weigerde zijn plaats voor de microfoon aan anderen af te staan, zodat de zitting door de voorzitter werd onderbroken. Terwijl de raad in groepjes heftig discussieerde over deze inbreuk op de parlementaire tradities zat Duttweiler doodgemoedereerd voor de microfoon op het podium en begon op snoepjes te knabbelen. Ongeveer 20 minuten later, toen een overeenstemming was bereikt om de verdere bespreking van het regeringsrapport uit te stellen verliet Gottlieb het podium.

Mislukte bankroof

Een dievenbende, die vijf jaar lang bezig was geweest met het graven van een gang via een riool naar de kluis van een bank te Novi Liguri, een kleine plaats bij Genua, heeft op het laatste ogenblik haar poging tot roof verijdeld gezien tengevolge van een wolkbreuk. Volgens de thans door de politie gedane mededelingen was de tunnel tegen kerstmis j.l. gereed gekomen. Drie bendeleden hadden zich op de avond voor kerstmis via deze tunnel toegang tot de kluis verschaft en waren op het punt de brandkast — waarin zich een waarde van ruim vier-en-een-half miljoen gulden bevond — te forceren, toen een wolkbreuk losbarstte. Het riool en de tunnel geraakten vol water en liepen over zodat de inbrekers zich genoodzaakt zagen hals over kop te vluchten. Zeven man, die de tunnel gegraven zouden hebben, zijn inmiddels gearresteerd.

Precies hetzelfde

De 30-jarige horlogemaker Peter Gluckman uit San Francisco heeft voor de tweede maal in een eenmotorig vliegtuig de vlucht New York-Prestwick (Schotland) volbracht, met een tussenlanding op IJsland. Hij wil nu nog via Londen een vlucht over Europa, het Midden-Oosten en N.-Afrika maken en dan over Zuid-Amerika naar San Francisco terugvliegen. Gluckman kocht het vliegtuigje voor twintigduizend gulden nadat het bij een ongeval beschadigd was. Hij herstelde het zelf. „Dat is precies hetzelfde als een horloge maken, alleen zijn de onderdelen wat groter," zei hij. Het toestel heeft een bereik van vierduizend km en kan 224 km per uur halen. „Ik ga met deze vlucht helemaal niets „bewijzen", ik doe het alleen voor mijn pleizier," lichtte Peter nader toe.

Leeuw als „waakhond"

Boer Edwin Jacobs uit Grootvlei bij Johannesburg is niet bang meer voor inbrekers sinds hij een flinke leeuw als „waakhond" heeft. Jacobs heeft de bijna 400 pond wegende leeuw „oubaas" genoemd en hij is van plan de op hem afgesloten verzekering te verdubbelen en een wijfje voor „oubaas" te zoeken, daar de leeuw bijzonder waakzaam blijkt te zijn. Jacobs kocht „oubaas" bijna twee jaar geleden van de dierentuin in Pretoria. „oubaas" heeft een bijzonder goede eetlust. Hij verslindt per dag tien pond vlees, terwijl hij verder nog gist, hop, levertraan en melk krijgt. Jacobs heeft er echter de kosten voor deze aanzienlijke hoeveelheden voedsel en voor een leeuwin graag voor over, daar de mensen op zijn afgelegen boerderij een veiliger gevoel hebben dan ooit......



Pleidooi van Rijna's advocaat ISA gebaseerd op Psychiatrisch rapport

(Vervolg van gisteren)

De opvatting van „geboden" en „noodzakelijk" als moreel geboden en moreel noodzakelijk, m.a.w. verantwoord, sluit in dat men zal moeten uitgaan van de omstandigheden, zoals de dader zich die redelijkerwijze moest voorstellen. Uit hetgeen ik nu zonet uit het psychiatrisch rapport heb voorgelezen, blijkt m.i. onomstotelijk, dat de beklaagde — zij het in zijn gestoorde geestestoestand — steeds een voortdurend gevaar voor zijn lijf aanwezig achtte in de persoon van het slachtoffer. Hij was voorts geheel afhankelijk (van wege zijn opsluiting in een cel) van deze gevaar object, zodat hij geen kans zag aan dit gevaar te ontkomen, tenzij hij handelend zou optreden en dit gevaar-object zou kunnen laten zien en ervaren, dat hij, beklaagde, niet bang was voor hem, maar integendeel, dat het gevaar-object bang behoort te zijn voor hem, beklaagde.

De beklaagde verkeerde weliswaar in dwaling, doch een dwaling die het beroep op noodweer niet vermag uit te sluiten. De omstandigheden waren van dien aard, dat de beklaagde iedere handeling van het slachtoffer een wederrechtelijk aanval op zijn persoon moest beschouwen. Hoewel voor ons normale mensen, de aanval slechts in schijn bestond en slechts in schijn wederrechtelijk of zelfs in het geheel niet wederrechtelijk was, dit kan op zich zelf het handelen in noodweer niet uitsluiten voor de beklaagde, die eenmaal, gezien zijn gestoorde geestesvermogen, wel een wederrechtelijk aanval zag in iedere handeling van het slachtoffer.

Mijn primair verweer is dan ook, dat de beklaagde ten deze gehandeld heeft in noodweer, althans dat ten deze noodweer exces aanwezig is. Dit zou tengevolge moeten hebben dat beklaagde ontslagen zou moeten worden van iedere strafvervolging. En hiermede zouden wij op een zeer moeilijk te nemen beslissing zijn gekomen. Immers in hetzelfde rapport waarin omtrent de geestestoestand van de beklaagde wordt gerapporteerd en wij met gebruikmaking van de daarin gegeven argumenten tot de conclusie van noodweer moeten komen, staat evenzeer te lezen, dat de beklaagde een voor de gemeenschap gevaarlijk mens is. Onder punt 2 van het aanvullend rapport deelt de rapporteur mede dat, „doordat onderzochte defensief blijkbaar de mogelijkheden mist om de frustrerende situaties te ontlopen, zal hij steeds een sociaal probleem blijven; incidenten in de zin van „omkering der rollen" en in de zin van wrok en haatreacties, dus agressieve ontladingen die tot doel hebben of de eigen status te herstellen of de wraak op het frustrerende object, zullen bij onderzochte zeker in de toekomst potentieel mogelijk blijven".

De beklaagde weer zonder meer in de gemeenschap laten terugkeren, is dus een feitelijk onmogelijkheid en hier doet zich dus meer dan ooit het gemis aan een psychopaten-inrichting gevoelen. De plaats voor de beklaagde is niet de gevangenis, doch en psychopaten inrichting, waarin hij behalve de afzondering ter bescherming van de gemeenschap, een behandeling kan ontvangen, die meer past bij zijn ziekelijke afwijkingen. Ik weet niet of er de mogelijkheid bestaat om de beklaagde b.v. op kosten van de Antillen te doen opnemen in een dergelijke inrichting in Nederland. Doch wellicht zult U bij het nemen van een beslissing in deze zaak aan deze mogelijkheid kunnen denken.

Thans wil ik aan een bespreking onderwerpen de bij dagvaarding ten laste gelegde feiten, zulks voor het geval U mijn primair verweer mocht menen te moeten verwerpen. Primair wordt de beklaagde verweten het met voorbedachte rade de bewaker van Stede van het leven te hebben beroofd. Voor dit misdrijf is vereist een tijdperk van kalm overleg, van bedaard nadenken. Bij doodslag zijn besluit en uitvoering één geheel, bij moord zijn besluit en uitvoering door een tijdsruimte die nadenken en overleg omtrent uitvoering, maar ook omtrent het laten varen van het voornemen toelaat, gescheiden, al dus Langemeyer en de gevestigde Jurisprudentie van de H.R. op deze materie.

Om van moord te kunnen spreken zal er steeds sprake moeten zijn van een **besluit** om iemand van het leven te beroven en **dit besluit** zal moeten zijn genomen **in kalm overleg en na bedaard nadenken.** Dus is wel gebleken uit het psychiatrisch rapport, dat de verstoorde geestestoestand van de beklaagde het niet toeliet, dat hij normaal kon nadenken, zodat zeer zeker geen sprake kan zijn van **bedaard nadenken** en nog veel minder van **kalm overleg.** Beide elementen zijn echter absolute vereisten voor het aanwezig zijn van het misdrijf van moord. Voorts staat het vast, dat de beklaagde ten stelligste ontkent, het voornemen te hebben gehad om het slachtoffer van het leven te beroven. Zijn enige bedoeling was om het slachtoffer te laten zien, dat hij de situatie niet beheerste om aldus een situatie te scheppen waarin de beklaagde zich niet meer bedreigd zou gevoelen. Zijn daad was niet anders bedoeld dan om het slachtoffer te laten voelen, ervaren van zijn kunnen om hem te laten terugschrikken, zoals de psychiater het in zijn rapport uitdrukt. Met zoveel woorden zegt de beklaagde in het proces-verbaal: „als ik hem had willen doden had ik beter een paar weken kunnen wachten tot ik vrij was; dan had niemand geweten dat ik het gedaan had". De uitdrukking: „ik zal hem doden" door de beklaagde volgens de gehoorde getuigen gebezigd, moet gezien worden als een allerdaagse uitdrukking binnen de cultuur van de beklaagde, met een betekeniswaarde die niet letterlijk genomen mag worden. Het is een standaard gezegde bij zulke reactie van woede, aldus de psychiater op pag. 5 van zijn rapport.

Voorbedachte rade in den zin dus van het nemen van een besluit in kalm overleg en na bedaard nadenken, om de bewaker van Stede het leven te benemen, is derhalve niet bewezen en ook niet aanwezig, zodat nimmer sprake kan zijn van het primair ten laste gelegd feit.

Zo komen wij thans aan het subsidiair ten laste gelegde feit, het opzettelijk de bewaker van Stede van het leven te hebben beroofd, of met andere woorden de verweten doodslag.

Voor het aanwezig zijn van dit misdrijf moet opzet van de beklaagde bewezen worden. Van opzet geeft onze wet nu geen definitie. Opzet bestaat echter in ieder geval t.a.v. dat gedrag waarop onze wil gericht is geweest, de daarmee beoogde gevolgen en de omstandigheden en gevolgen die men zich als **zeker** ermede verbonden heeft **voorgesteld.**

Verder worden anderzijds **zeker niet** door het opzet omvat die gevolgen en begeleidende omstandigheden van ons gedrag, waarvan de voorstelling bij of vóór het handelen in ons bewustzijn niet is geweest. Het verwijt dat wij die voorstelling hadden behoren te hebben kan **hoogstens** medebrengen het aannemen van schuld in den zin waarin ons wetboek dat woord gebruikt.

Voor voorwaardelijke opzet is vereist, dat aantoonbaar is, dat de dader bepaalde gevolgen en omstandigheden als **mogelijkerwijze** met zijn handelen gepaard gaande zich heeft voorgesteld maar die niet datgene waren wat hij met zijn gedrag beoogde. Voor voorwaardelijke opzet **in engere zin,** zal men zich moeten afvragen hoe de dader gehandeld zou hebben, indien hij van de omstandigheden of gevolgen zeker was geweest.

Wil de beklaagde nu veroordeeld kunnen worden terzake doodslag, dan zal het O.M. moeten bewijzen, dat opzet in één der vormen hiervoren omschreven aanwezig is. Dit bewijs nu, acht ik niet aanwezig.

Zoals reeds betoogd, ontkent de beklaagde categorisch de bedoeling te hebben gehad om het slachtoffer van het leven te beroven. De in dit verband door het O.M. als bewijs geproduceerde feiten zijn niet overtuigend. Dat de beklaagde zich volgens getuigen zou hebben uitgelaten: „ik zal hem doden" kan ten ene male niet tot bewijs strekken van zijn voornemen tot het doden. Zoals reeds voorzegd en door de psychiater ook bevestigd, moeten deze woorden als waardeloos worden beschouwd, aangezien deze woorden als een allerdaagse uitdrukking binnen de cultuur van de beklaagde, met een betekeniswaarde die niet letterlijk genomen mag worden, worden aanvaard. Dus deze beweerde uitlating van de beklaagde zal geen effect kunnen sorteren t.a.v. het bewijs van opzet tot het doden. Zelfs wanneer U op gezag van de getuigen zou aannemen, dat de beklaagde bedoelde uitdrukking (ik zal hem doden) inderdaad heeft gebezigd, dan nog blijkt uit de houding van de bewakers zelf, dat deze bewakers, inclusief het slachtoffer, aan deze woorden geen enkele waarde hebben gehecht, zodat ook zij deze uitdrukking als een simpele allerdaagse uitdrukking hebben beschouwd, die niet letterlijk genomen mag worden. Uit de verklaring van de gevangenis directeur blijkt zelfs, dat de bewakers niet alleen een dergelijke uitlating van de beklaagde niet hebben gerapporteerd, doch de gevangenis-directeur verklaart zelfs, dat bijzondere klachten over de beklaagde noch door het personeel, noch door van Stede tegen hem zijn geuit. Ook uit het feit dat geen enkele bijzondere maatregel voor de veiligheid van de bewakers genomen is, noch op orders van hoger hand, noch uit eigener beweging door de bewakers, blijkt, dat de beklaagde door geen enkel gedraging tekenen had gegeven dat hij met plannen tot het doden van wie dan ook zou rondlopen. Integendeel, het slachtoffer, die niet alleen bevoegd, doch zelfs verplicht was gewapend te zijn, heeft het niet nodig geoordeeld een wapen te dragen wanneer hij bij de beklaagde moest komen. En hieruit volgt eveneens, dat het gedrag van de beklaagde te nimmer aanleiding kan hebben gegeven om zelfs maar een vermoeden te scheppen, dat hij in zijn hoofd plannen had iemand, dan ook te doden.

In zijn verklaring aan de politie (blz. 20) zegt de beklaagde: „Ik maakte dus het plan om hem de eerste keer dat hij alleen in mijn cel zou komen hem met het door mij gemaakte wapen dusdanig te steken, dat hij mij niet meer lastig zou vallen."

Kunnen wij uit deze woorden afleiden, dat de beklaagde het slachtoffer dus heeft willen doden, ondanks zijn categorische ontkenning dat zulks zijn bedoeling lag? M.i. stellig niet. Ik heb bij een bezoek aan de beklaagde in de gevangenis een soortgelijke vraag aan de beklaagde gesteld. Zijn antwoord aan mij in de landstaal was: „Ik heb hem willen leren, dat hij mij niet moest vervelen". Deze uitlating tegenover mij klopt overigens met de mededeling van de beklaagde aan de psychiater en aan de hand van welke mededeling en reacties van de beklaagde de psychiater tot de conclusie is gekomen, dat de beklaagde slechts de behoefte gevoelde „om het gevaar-object te laten ervaren, dat hij niet de situatie beheerste, doch dat de beklaagde dit doet". Verder spreekt hij over de „acting-out" van de beklaagde en zegt de psychiater ook met zoveel woorden, „dat het object dat de zekerheid bij de beklaagde veroorzaakt, in zijn gedachtengang, geenszins uit de weg geruimd dient te worden"; voldoende was voor hem, dat het gevaar-object zou ervaren, dat hij de toestand niet beheerst.

M.i. is dan ook noch uit de vaststaande feiten, noch uit de gedragingen van de beklaagde, noch uit zijn houding bij of vóór het steken af te leiden, een opzet om van Stede te doden. Hierbij moet ik opmerken, dat hoewel in het procesverbaal van de politie vermeld wordt, dat beklaagde persé één bepaalde plek op het lichaam van het slachtoffer heeft uitgekozen om de steek toe te brengen, hij tegenover mij ontkent, bij het steken het oog te hebben gehad op een bepaald plek en dat hij die verklaring, zoals opgenomen door de politie zou hebben afgelegd. Hij zegt categorisch, dat het hem absoluut verschillig was waar hij het slachtoffer zou raken. Zaak was voor hem, het slachtoffer te doen ervaren, dat hij niet bang was voor hem en dat hij hem niet langer zou moeten vervelen.

Vast staat overigens, dat het gebruikte wapen niet van dien aard was, dat een steek daarmede op iedere plek van het lichaam tot een dodelijke afloop zou leiden. Zou het slachtoffer b.v. in een arm of been geraakt zijn of zelfs in de borst doch niet in de hartstreek, dan was m.i. de dood niet ingetreden.

Mijn conclusie is dan ook, dat het vereiste opzet voor het subsidiair ten laste gelegde feit niet is bewezen, dat de beklaagde voor dit misdrijf niet veroordeeld mag worden.

Meer subsidair wordt de beklaagde verweten: „met voorbedachte rade de bewaker van Stede opzettelijk zwaar lichamelijk letsel, althans lichamelijk letsel te hebben toegebracht, tengevolge waarvan van Stede aan de bekomen kwetsuren overleden is"; en nog meer subsidiair hetzelfde feit, doch zonder voorbedachte rade.

Hierbij meen ik, voor zover betreft de voorbedachte rade te mogen verwijzen naar het te dien aanzien aangevoerde bij het primair ten laste gelegd feit. Ook hier ben ik van mening dat er — gezien de gestoorde geestestoestand van de beklaagde — geen sprake kan zijn van het in kalm overleg en na bedaard nadenken nemen van een besluit om de bewaker van Stede zwaar lichamelijk letsel of lichamelijk letsel toe te brengen. Bovendien moet krachtens de omschrijving van het delict in de dagvaarding bewezen worden dat het opzet gericht was op elk element dat na dit woord genoemd wordt.

Zoals reeds eerder betoogd is echter geen bewijs aanwezig van opzet bij de beklaagde om het slachtoffer op een bepaalde plek van het lichaam te treffen. Voorts betwist ik, dat een steek met het bewuste wapen op een ander plek dan waar het slachtoffer nu toevallig is geraakt, zwaar lichamelijk letsel teweeg zou brengen. Voorts wil ik Uw speciale aandacht vragen voor de door de psychiater gedane uitspraak, dat de handelingen van de beklaagde op het moment toen hij het slachtoffer voor zich zag, een „acting out" moet worden gezien, waarbij gezien de structuur de ongeremde affecten te weinig beheersingsmogelijkheden hadden en dat hij toen niet ten volle toerekeningsvatbaar was te achten.

Resumerende kom ik dan tot de volgende conclusies:

I Beklaagde heeft gehandeld in noodweer en is aldus niet strafbaar;
II Van het primair ten laste gelegd feit kan er geen sprake zijn, omdat niet bewezen is, dat beklaagde in kalm overleg en na bedaard nadenken een besluit genomen heeft om het slachtoffer van het leven te beroven;
III Er is geen opzet aanwezig geweest om het slachtoffer te doden, hebbende het O.M. het bewijs van opzet tot het doden niet wettig en overtuigend kunnen leveren, zodat een veroordeling terzake doodslag niet zal kunnen volgen;
IV Er is geen opzet bewezen tot het toebrengen van zwaar lichamelijk letsel;

Overeenkomstig deze conclusie moge ik UUEA. verzoeken de beklaagde te willen ontslaan van alle strafvervolging, althans hem te willen vrijspreken van de tenlaste gelegde misdrijven van „moord", „doodslag", en het opzettelijk toe brengen van zwaar lichamelijk letsel met dodelijk afloop en meer subsidiair bij het bepalen van een op te leggen straf, rekening te houden met de verminderde toerekeningsvatbaarheid van de beklaagde en hem met inachtneming van deze omstandigheid een meer passende straf dan de eis van het O.M. op te leggen.

Willemstad, 11 juli 1956.

Amerikaanse belastingbetaler de dupe van „ruzies" tussen onderdelen der strijdkrachten

Washington. — De commissie voor de toewijzingen van het Amerikaanse Huis van Afgevaardigden heeft het ministerie van defensie verzocht een einde te maken aan het „geruzie" tussen de onderdelen van de Amerikaanse strijdkrachten over de vraag, welke raketten het best geschikt zijn voor de luchtafweer. De marine heeft een geleid projektiel, dat Alos heet, ontwikkeld en dat is door de luchtmacht overgenomen. Het leger houdt zich echter bij de Nike-raketten.

De commissie verklaarde, dat de belasting-betaler de grote verliezer bij dergelijke ruzies is. Zij heeft het ministerie van defensie verzocht onmiddellijk maatregelen te nemen om een commissie van onafhankelijke deskundigen de juiste waarde en mogelijkheden van de Nike- en de Alos-projektielen te laten bestuderen. In haar verslag aan het Huis van Afgevaardigden beveelt zij voorts goedkeuring aan van nieuwe toewijzingen tot een bedrag van 1.555.535.425 dollar ten behoeve van verschillende regeringsorganen. Het geld is voornamelijk bestemd voor de bouw van militaire installaties.

52 leerlingen van de A. T. S. verwierven het einddiploma

Oranjestad. — Gistermiddag begon de uitreiking der diploma's van de Arubaans Technische School, waarbij tegenwoordig waren de drie gedeputeerden de directeur van de Lago Vocational School, de examen-commissie, de Z.E. Pater N. v.d. Seys, de Missieoverste van de Frères, de wnd. Eilandsecretaris, hoofd DOW, het Korps Leraren van de A.T.S., ouders en familieleden van de geslaagden en nog vele anderen.

De heer G. Kok, schoolopziener hield een toespraak, waarop wij nog terug komen.

Van de 65 leerlingen, wisten 52 het einddiploma te behalen, dus 80%, hetgeen geen slecht resultaat is. De bankwerkers schenen wel een bijzondere pluim te hebben verdiend en toen wij het werkstuk zagen, dat zij als eindopgave hadden gekregen, konden wij dit best begrijpen.

De heer G. Amelink, directeur van de school, vestigde hierop dan ook speciaal de aandacht. Dit werkstuk werd opgegeven, omdat de heer Schouten, die volgend jaar april de school zal verlaten, in september geen les meer zal geven aan de bankwerkers. Als laatste had zij, natuurlijk in overleg, een verstelbare werkbank als proefstuk opgegeven. De jongens hebben er hun uiterste best op gedaan en het resultaat is dan ook schitterend geworden.

De uitreiking van de diploma's met cijferlijsten, deed de heer Amelink persoonlijk. Hij had voor een ieder een woordje, soms zelf een woord. Enige kregen een lofuiting te horen, anderen een reprimande omdat zij te veel op kantoor hadden moeten komen en een was er bij die moest verklaren wat het betekende dat hij met de hakken over de sloot was gekomen.

De beste leerling van de afdeling Bankwerken was Zambrano Pascual, van de afdeling automontage Fortunato Baarh, die van de firma Neme een camera cadeau kreeg, van de afdeling Electromontage Jovito Tromp en van de afdeling timmeren Bruno Arends. De overige leerlingen van de respectievelijke afdelingen die slaagden waren:

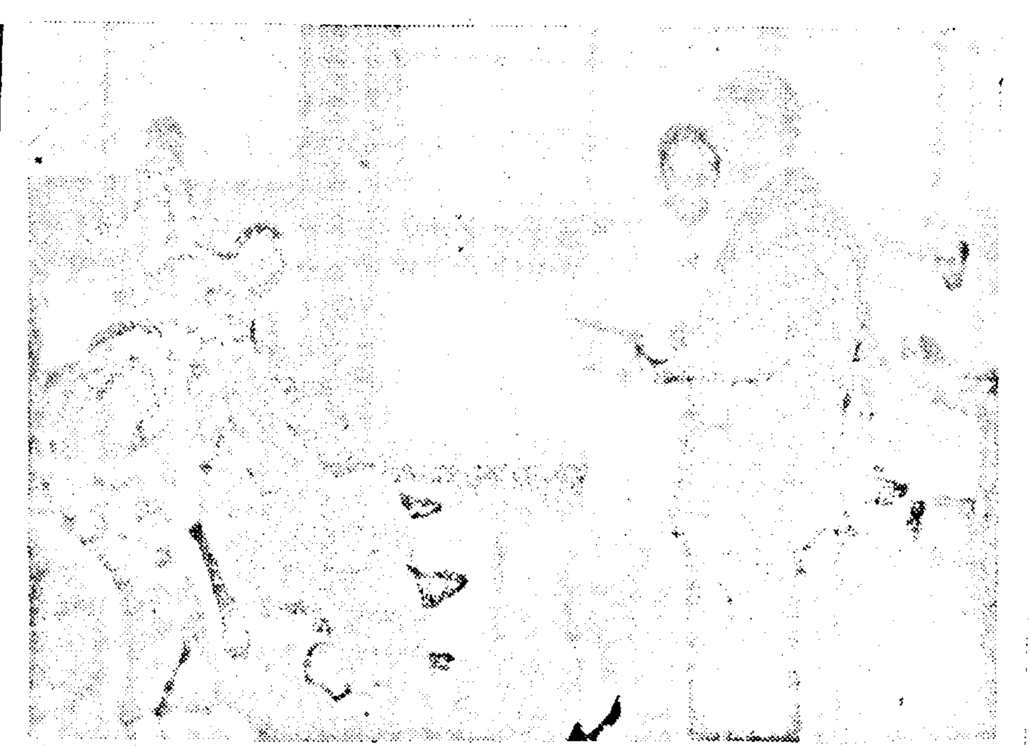
Afdeling Bankwerken: Saitch Franklin; Spanner Selwyn; Brown Neil Arnon; Koolman Ricardo; Hernandez Juan; Pablo Juan; Gumbs John; Brooks William; Koe. Jose; Quilotte Emeterio; Zambrano Pascual; Palm Willem.

Afdeling Automontage: Burke Carl; Navas Aquiles; Hunt Claittus; Violenus Hubert; Cannegieter James; Milton Pedro; Ras Ambrosio; Arrendell Jean; Walters Frank; Porino Marcel;

Jermin Edwin; Quilotte Pablito; Boekhoudt Mario; Hobson Wesley; Alexander Steve; Baarh Fortunato; Semeleer Marcelino.

Afdeling Electromontage: Romney Wilfred; Lynon Clinton; Angela [illegible]win; Pellegrim Elio; Tromp Jovito; Stamper Seferino; Wong Tai; Pantophlet Mario; Wing Eddy; Brown Johan; de Cuba Guillermo.

Afdeling Timmeren: Figaroa Andreas; Ruiz Teofilo; Marchena Melctio; Ras Leopoldo; Arends Bruno; Reyes Pedro; Brion Edwardo; Kelly Johannus; Figaroa Mario; Giel Juan; Figaroa Lucas.



De beste leerling van de Bankwerkersafdeling Pascual Zambrano, die een uitzonderlijk mooi werkstuk had afgeleverd, ontving gistermiddag uit handen van de directeur van de ATS de heer G. Amelink, het diploma met puntenlijst.

De heer Petrona, gedeputeerde van Onderwijszaken nam het woord en wees er op dat de ATS Aruba en de gehele Nederlandse Antillen ten goede kwam.

Hij wenste de geslaagden en ook de ouders geluk met het behaalde succes.

Spreker hoopte dat het lerarenkorps een voorbeeld zouden vormen voor de jongens door een goede onderlinge verstandhouding, waardoor een goede sfeer geschapen werd.

Na afloop was er gelegenheid de werkstukken te bezichtigen, waarvan een dankbaar gebruik werd gemaakt.

Bruno Arends poseert bij zijn werkstuk met de heer G. Kok, schoolopziener. Bruno was er zeer trots op en hij zal zeker nog wel verder willen studeren.

Ouders Weinberger willen 25.000 dollar betalen

Westbury. — De ouders van de ontvoerde Peter Weinberger zijn bereid een losprijs van 25.000 dollar te betalen. De ontvoerder eiste 2000 dollar.

SOVJET-regering krijgt democratische allures

Moskou. — Premier Boelganin liet vandaag weten, dat de regering accoord kan gaan met enkele kleine wijzigingen op het wetsontwerp inzake een nieuwe pensioenregeling, dat de afgelopen twee dagen door de opperste Sovjet is behandeld. Chroesjtsjef en andere Russische regeringsleiders waren aanwezig, toen Boelganin de behandeling van het ontwerp in de Raad van de Unie (Tweede Kamer) afsloot. Tijdens de behandeling voerden 23 sprekers het woord en het was de eerste keer, dat het hun buiten de jaarlijkse begrotingsbehandeling was toegestaan wijzigingen op een regeringsontwerp voor te stellen.

Boelganin zeid in zijn slotrede, dat het merendeel der amendementen voor de regering aanvaardbaar waren. Met verschillende wijzigingen kon de regering zich daarentegen niet verenigen, niet, zoals Boelganin zeide, omdat zij niet goed zouden zijn, maar met het oog op de kosten. De door de regering aanvaarde amendementen brachten reeds een verhoging der uitgaven mede van 13.000 miljoen roebels per jaar, aldus Boelganin.

222 mensen worden in Polen berecht

Warschau. — In totaal zullen 222 mensen worden berecht, die ervan beschuldigd worden rechtstreeks betrokken te zijn geweest bij het doden en ophitsen van mensen tijdens de relletjes te Posen, in Polen, op 28 juni. Bovendien worden 63 personen beschuldigd van plundering van winkels of particuliere woningen.

Van gezaghebbende zijde te Warschau verluidt, dat deze cijfers op de jongste gegevens berustten, en het niet uitgesloten moet worden geacht, dat zij zullen stijgen naarmate het politieverkoor vordert. De datum van de pro

Geen territoriale concessies van Rusland aan Finland

Moskou. — Naar aanleiding van Finse persberichten, dat Rusland tijdens het bezoek van president Vorosjilof aan Helsinki de volgende maand wellicht territoriale concessies aan Finland zal doen, heeft het Russische regeringsblad „Izvestia" verklaard, dat de grenzen tussen beide landen „niet aan herziening onderhevig zijn".

De veronderstelling, dat Rusland de krachtens het vredesverdrag van 1945 aan Rusland prijsgegeven gebieden aan Finland zal afstaan, noemde het blad „belachelijk".

De gissingen in de Finse pers, dat Rusland misschien een deel van Karelie aan Finland zou teruggeven, werden ingegeven door een besluit van de opperste Sovjet, thans in zitting, om een plan te behandelen voor de opheffing van de Sovjet-Karelisch Finse republiek, die aan Finland grenst, en haar opneming in de Russische Sovjet federale republiek.

Rusland wil conferentie over vreedzame toepassing der atoomenergie

Moskou. — Rusland heeft een conferentie voorgesteld, waaraan alle Europese landen alsook de Verenigde Staten kunnen deelnemen, ter bespreking van de vreedzame toepassing der atoomenergie. Een desbetreffende nota werd aan de Westerse ambassades te Moskou aangeboden. Rusland stelt hierin voor, dat de conferentie zich zou bezig houden met de oprichting van een Europese regionale organisatie voor het vreedzaam gebruik van de atoomenergie, aan welke organisatie alle belanghebbende Europese landen en de Verenigde Staten kunnen deelnemen.

Weer Nederl. deskundigen voor V.N. naar minder ontwikkelde gebieden

's-Gravenhage. — De Verenigde Naties hebben wederom een beroep gedaan op verschillende Nederlandse deskundigen voor het vervullen van missies in het kader van de programma's voor internationale technische bijstand aan minder ontwikkelde gebieden.

Vier deskundigen zijn aangetrokken door de F.A.O., de voedsel- en landbouworganisatie der Verenigde Naties; dr E. Meyer Drees, verbonden aan het Rijkslandbouwproefstation voor Zaadcontrôle te Wageningen, is voor de duur van een jaar naar Brazilië gezonden om de bosbouwkundige omstandigheden in het Amazonegebied te onderzoeken, de Braziliaanse regering te adviseren inzake de organisatie van een bosbouwproefstation en om hiervoor plaatselijk persooneel op te leiden.

Ir. H. A. A. M. Wirtz te Naarden, die reeds verschillende missies voor de F.A.O. heeft vervuld, zal thans voor de duur van een jaar naar Laos worden gezonden teneinde de regering aldaar van advies te dienen in landbouweconomische vraagstukken.

Ir D. A. Stellingwerf te Delft, die sinds november 1954 in Irak vertoefde om de Iraakse regering adviezen te geven inzake de interpretatie van luchtfoto's met betrekking tot de bosexploitatie, zal thans voor zes maanden eenzelfde opdracht vervullen in Syrië.

Een jongere Nederlandse deskundige; ir H. Teunissen te Echt (Limburg), zal voor de duur van een jaar worden toegevoegd aan een internationaal deskundige in Lybië.

Ir D. Goosen te Bennekom, die verbonden is aan het internationaal trainingscentrum voor luchtkartering te Delft, is voor de tijd van een jaar naar Colombia gezonden teneinde de Colombiaanse regering te adviseren inzake de interpretatie van luchtfoto's met betrekking tot het bodemonderzoek.

Twee deskundigen zijn aangetrokken door de UNESCO, de Verenigde Naties-organisatie voor onderwijs, wetenschap en cultuur. De heer D. G. Ruarus te Nigtevecht, die als psycholoog werkzaam is aan het laboratorium voor toegepaste psychologie te Amsterdam, is voor de tijd van een jaar naar Teheran gezonden teneinde de Iraanse regering bij te staan bij het opstellen en ontwikkelen van het psychologisch onderzoek met betrekking tot de selectie van leerlingen voor de middelbare scholen, met name voor het nijverheidsonderwijs.

Dr K. Neys te Den Haag, is voor de duur van een jaar uitgezonden naar Pakistan teneinde de regering aldaar te adviseren inzake de lectuurvoorziening voor volwassenen en inzake de keuze en de samenstelling van leesmateriaal voor gebruik ten plattelande.

Door de Verenigde Naties is nog uitgezonden de heer C.A. Oomens, werkzaam aan het Centraal Bureau voor de Statistiek te 's Gravenhage, teneinde de Mexicaanse regering behulpzaam te zijn bij het maken van een statistische studie van de economische ontwikkeling. De heer Oomens heeft in het afgelopen jaar ook reeds zes maanden in Mexico gewerkt. Tenslotte is de heer R. Bakker, wachtmeester bij de Rijkspolitie te Doetinchem, voor de duur van twee jaar uitgezonden naar Jeruzalem om dienst te doen bij de velddienst van de Verenigde Naties aldaar.

New York: — Volgens het American Petroleum Institute bedroeg de gemiddelde dagelijkse productie van ruwe olie in de Verenigde Staten in de week per 6 juli 6.971.000 vaten tegen 6.496.000 vaten in de overeenkomstige periode van het vorige jaar.

Paus richt zich tot vervolgde katholieken

Vaticaanstad. — Zijne Heiligheid de Paus heeft een brief gericht aan de kardinaals Mindszenty, Stepinac en Wyszinski en aan de aartsbisschoppen, bisschoppen, geestelijkheid en gelovigen in Albanië, Burgarije, Roemenië, Hongarije, Tsjechoslowakije, Polen en Oost Duitsland en aan andere katholieke volkeren in Europa, die wegens hun geloof vervolgd worden. De Paus maant de gelovigen moed te houden en zich te hoeden voor hen, die tot de slotsom gekomen zijn, dat de leer van Jezus aangepast moet worden aan stellingen, die in die landen opgeld doen. De brief besluit met een oproep tot de rooms katholieken in alle landen om te bidden voor hun vervolgde broeders.

Bouw expositiehal op Schiphol begonnen

Amsterdam. — Dezer dagen is op de luchthaven Schiphol de eerste paal geslagen voor het tentoonstellingsgebouw op de plaats van de thans nagenoeg geheel afgebroken uit 1920 daterende Fokkerloods naast de uitgang. Deze oude loods was door de gemeente angekocht voor een bedrag van Nf. 5.000.

Het nieuwe permanente gebouw, dat in L-vorm wordt opgetrokken, heeft een vloeroppervlakte van circa 000 m2. In dit gebouw zal de internationale tentoonstelling "Het atoom Amsterdam" worden ondergebracht, die in de loop van juni volgend jaar wordt geopend. Het gebouw zal na afloop van de expositie een blijvende bestemming verkrijgen in het geheel van de luchthavenexploitatie.

Beurs Caracas

Centro S. Bolivar 1a emisión	98.50
3a emisión	98
4a emisión	—
5e emisión	97
6a emisión	96.50
7a emisión	96
8a emisión	95,50
Banco Obrero ced. hip. 5 a.	—
Banco obrero ced. hip. 10 a.	—
Almacenadora Caracas	118
Banco Caracas, acciones	—
Banco Central	63
Banco Mercantil	—
Banco Maracaibo	345
Banco Mirando 50% pag.	258
Banco Comercial de Maracaibo	135
Banco Caracas, cupones	3,200
Banco Ncnal de Desc. 80% pag	1000
Banco Unión total pag.	—
Banco Venezuela, acc.	2.260
Barvensa acc. s/dcho	18
Barvensa, derechos	7,50
Bolsa de Caracas, acc.	—
Barvensa derechos	7,50
Bolsa de Caracas, acc.	—
Cauchos General ord.	320
Celanese ordinarias	9
Celanese preferidas	720
Cemento Carabobo	300
Cerveceria La Llanera	10
Cervecera Nacional	102
Central Santa Epifania	110
Covequin	120
Electricidad Caracas	172
Envases Venezolanos	175
Hotelera Venezolana acc. s/dcho	—
Inverdica 100% pag.	13
Inversora 30% pag.	3.20
Inmuebles Caracas	182
Inuvenca, acciones	109,75
Luz Eléctrica Venezuela, bonos	—
Perforación ordinarias	—
Rovenca comunes s/dcho.	27
Rovenca preferidas	88
Sivensa ordinarias	—
Sivensa preferidas	—
Telares Caracas y Valencia	80
Seguros La Nacional	—
Venepal 40% pag.	—
Venezolana de Cemento	279
Venezolana de Tabaco	—
Vica	—
Rovenca, derechos	2,90

Oude vestingstad op CICILIE blootgelegd

Mussomeli. — Italiaanse archeologen hebben bij Mussomeli in Midden Sicilië een onbekende vestingstad blootgelegd, die vermoedelijk door de oorspronkelijke bewoners van Sicilië in de zevende eeuw voor Christus is gebouwd.

Milaan. — Tijdens een voetbalwedstrijd bij kunstlicht nabij Milaan is een tribune ingestort, waardoor 16 kinderen en een volwassene werden gewond.

New Yorkse Beurs

New York. — De stijging op de New Yorkse effectenbeurs werd gisteren onder leiding van de industrielen hervat en gunstig beinvloed door inflatie-overwegingen, welke na afloop van de staalstaking kan worden verwacht. In de namiddag bleef de stemming vast en de markt sloot vast met stijgingen van een fractie tot vier dollar. Aantal verhandelde fondsen 1.139; hoger 602; lager 288; onveranderd 249. Aandelenomzet 2.020.000; obligatieomzet $ 2.900.000.

Amer. Tel and Tel 181 7/8
Anaconda Comp. 77 1/4
Bethlehem Steel 159 1/4
Dupont de Nemours 219 1/2
Gen. Electric 61 7/8
Gen. Motors 47
Intern. Tel and Tel 32 5/8
Kon. Petr. Mij 112
Shell Oil 84 1/8
Standard Oil of N.Y. 58 3/8
U.S. Steel 60 1/2
Canadian Pacific 32 1/4
Intern. Nickel 99 3/4

White Sox en Indians thans 8 - ½ achter de YANKEES

BRAVES winnen weer van de DODGERS

De winnende pitcher van de op jl. dinsdag gehouden All-Star-game, Bob Friend, verloor gisteren zijn achtste wedstrijd van het seizoen en zijn vijfde achtereenvolgende voor de Piraten van Pittsburgh. Friend leed gisteren zijn achtste nederlaag aan de hand van de Chicago Cubs, die revanche namen voor de dubbele nederlaag, die zij eergisteren tegen dezelfde Piraten leden. Ernie Banks, kortestop van de Chicago Cubs, evenaarde in deze wedstrijd een nieuw rekord door zijn 394e achtereenvolgende wedstrijd te spelen, nadat hij twee jaren terug voor het eerst werd opgesteld.

Banks vierde dit feit met een honkslag in de zevende inning. Het rekord staat op naam van de onlangs gestorven Al Simmons. De winnende pitcher voor de Chicago Cubs was Turk Lawn. Friend verloor voor Pittsburgh en bezit thans een rekord van elf gewonnen en acht verloren partijen. Friend sloeg zelf in deze wedstrijd een homerun. Deze wedstrijd was een van de twee, welke gistermiddag in de Major Leagues gespeeld werden.

De Milwaukee Braves namen 's avonds de eerste plaats van de National League over van de Cincinnati Redlegs, door voor de tweede achtereenvolgende dag van de Brooklyn Dodgers te winnen. Zij versloegen de Wereldkampioenen van Brooklyn met 8—6. Johnson was de winnende pitcher voor de Braves en relief-specialist Clem Labine verloor de wedstrijd voor de Dodgers. Joe Adcock, eerste honkman van de Braves, die zich gespecialiseerd heeft in het homerun slaan tegen de pitchers van de Dodgers, sloeg er gisteren weer een. Rocky Nelson sloeg voor de Dodgers een homerun.

De Redlegs van Cincinnati verloren met 6—4 van de Philadelphia Phillies en verloren tegelijkertijd ook de eerste plaats van de National League. De Phillies wonnen met 11 honkslagen van de Redlegs. Van deze 11 honkslagen waren er 2 homeruns van Stan Lopata en Granny Hamner. Gus Bell sloeg voor de Redlegs een homerun. Curt Simmons pitchte de complete wedstrijd om voor de Phillies te winnen. Tom Acker verloor voor de Redlegs van Cincinnati.

De St Louis Cardinals wonnen van de New York Giants met 7—5. Hoyt Wilhelm verloor de wedstrijd voor de Giants en Jackie Column won voor de Cardinals. Billy White, eerste honkman van de Giants, sloeg in deze wedstrijd een homerun.

De New York Yankees distancieerden zich in de American League weer een wedstrijd van de Chicago White Sox en de Cleveland Indians, door met 10—0 van de Indians te winnen, nadat de White Sox met 5—4 's middags van de Boston Red Sox hadden verloren.

Tom Sturdivant pitchte voor de Yankees een 2-hitter en Bill Skowron sloeg met een homerun en een honkslag vier runs binnen om de Yankees aan hun 10—0 overwinning te helpen. Early Wynn verloor de wedstrijd voor Cleveland. De Yankees bleven 8 1/2 wedstrijd voor de White Sox en de Indians, hun grootste voorsprong, welke zij tot nu toe in deze competitie hebben gehad op de andere clubs van de American League.

De White Sox kregen van de Boston Red Sox de grote klap toegediend, doordat zij met 5—4 van de Red Sox verloren.

Jim Piersall was voor de tweede achtereenvolgende dag de held van de Sox met een „texas-league-single" in de achtste inning, welke de winnende run binnenbracht voor de. Red Sox. Jim Wilson was de verliezende pitcher voor de White Sox en Ike Dlock won voor Boston.

De Washington Senators scoorden vijf runs in de achtste inning om met 12—11 van de Detroit Tigers te winnen. Connie Crob, een van de zeven pitchers, die door de Senators gebruikt werden, was de winnaar. Duke Maas verloor voor Detroit. Bolling van de Tigers en Sievers van de Senators sloegen in deze wedstrijd homeruns.

En verder verloren de Baltimore Orioles met 3—2 van de Kansas City Athletics. Lou Skizas zorgde met zijn eerste Major-League-homerun voor twee Kansas City-runs. Kell en Williams sloegen voor de Orioles homeruns. Kellner won de wedstrijd voor de Athletics en Johnson verloor voor Baltimore.

RONDE VAN FRANKRIJK

V. d. Pluym prachtige tweede in 9e etappe

Voorting en Wagtmans drie en vier in algemeen klassement

Bordeaux. — De negende etappe van de Tour de France van La Rochelle naar Bordeaux over 219 km is gewonnen door Hassenforder (Frans Regional) in 5 uur 31 min. Tweede werd de Nederlander Van der Pluym in dezelfde tijd; 3e Claude le Ber (Frans Regional); 4e Desmet (België); 5e Dolhats (Frans Regional); 6e Darrigade; 7e Ockers (België); 8e Bover (Spanje); 9e Padovan (Italië); 10e Bauvin (Frankrijk); 11. Fantini (Italië); 12e ex aequo onder meer Voorting, De Groot, Wagtmans, Hinsen en Nolten; 70e Van Dongen; 77e Lahaye en Van de Brekel. Stolker heeft de strijd gestaakt; hij werd licht geblesseerd.

Walkowiak (Frankrijk Regional) behield de gele trui. Hij leidt in het algemeen klassement met 47 uur 41 min. 43 seconden; Tweede is Picot (Fr-Regional); derde Voorting met 47 uur 46 min. 50 sec; vierde Wagtmans; vijfde Lauredi (Fr-Regionaal): 6e Darrigade (Frankrijk); 7e Adriaenssens (België); 8e De Groot; 9e Desmet (België); 10e Caput (Fr-Regionaal); 14e Van der Pluym; 59e Hinsen; 62e Nolten; 70e Van de Brekel; 80e Van Dongen; 91e Lahaye.

Het ploegenklassement van de etappe was: 1. Frankrijk-Regionaal; 2. Nederland.

Het algemeen ploegenklassement na de negende etappe luidt: 1. Frankrijk-Regionaal; 2. Nederland.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM

17.00 Noordamerikaanse muziek 17.15 Llama 12556! 17.45 Bam mira! Cuátemas! 18.00 Pabien. 18.30 Nieuws 18.4. Tante Aukje vertelt 19.00 Antilliaanse artisten spelen voor U! 19.30 Wat de handel biedt, 20.30 Noord-Amerikaanse hitparade 21.00 Curom Cabaret, 22.00 Lessen in liefdesgeluk 22.30 Gevarieerde muziek. 22.55 Nieuws in het kort 23.00 Sluiting.

Zondag

9.00 R.K. Kerkdienst 10.00 Zondagochtendmelodie: 11.00 Klassiek concert, 11.30 Protestantse morgenwijding 12.00 Programma overzicht 12.05 Lunchmuziek 12.30 Wekelijks overzicht van de Caraibische commissie 12.45 Een kwartiertje met Leger des Heils 13.00 Bringing Christ to the Nations 13.15 Sluiting.

17.00 Een goed begin 17.15 Pabien! 17.45 Muziek 18.00 Boletin di Noticia 18.10 Groeten van de Ant. jongeren in Nederland. 18.30 Nieuws 18.40 Voor de Katholieke Jeugd 19.00 En nu.. Tante Aukje 19.05 Jovenes del Caribe 20.00 Boeken vragen Uw aandacht 20.15 Muziek 21.15 De stem van Amerika, 22.15 Nocturne 22.25 Nieuws in het kort 22.30 Sluiting

RADIO HOYER

17.00 Tea at five 17.30 A. P. nieuws 17.40 Met Duitse musici 18.15 Noordamerikaanse muziek 18.30 Gevarieerde muziek met reclame 18.45 Kinder rozenhoedje 19.10 Gevarieerd programma 19.30 Met de jarigen in de lucht 19.45 Gasmaatschappij Programma 20.15 Gevarieerde muziek 20.30 Hoorspel 20.45 Gevarieerde muziek 22.00 Sluiting.

Zondag 10.00 Kath. Zondagmorgenwijding 10.15 Klassieke muziek 11.15 Prot. Zondagmorgenwijding 11.30 Hindustaans programma 11.45 Arabisch programma 12.00 A.P. nieuws 12.10 Franse chansons 12.30 N. Amerikaanse Muziek 12.45 Zd. Am. Melodie 13.10 Rum Pampero 13.30 Gevar. melodie 14.45 J.A.J. Sprock Programma 16.00 Ron Rey de Copas 17.00 Met de jarigen in de lucht 17.30 Zoeklicht op onze sterren 19.00 Met jarigen in de lucht varieerde muziek 22.00 Sluiting.

AVROS:

17.00 Voor de jarigen van vandaag 18.00 Avroskinderuur. 18.50 Uitzending voor en over de Indianen. 19.00 Populaire melodieën. 20.00 „Kent Gij Uw Land". 20.45 Nieuwsberichten. 21.00 Voice of America. 21.30 Advertenties en berichten. 22.00 Dansmuziek. 22.55 Nieuwsberichten. 23.00 Sluiting.

Zondag

16.30. Voor de jarige Hindostani. 17.00 Hindostaanse muziek. 18.00 Voor de jarigen van vandaag. 18.45 Lutheran hour 19.00 Franse chansons. 19.15 Vertelling voor de kinderen. 19.30 Muziek bij kaarslicht. 20.00 Kerkdienst. 21.00 Nieuwsberichten 21.10 Sportjournaal. 21.25 Schaakpraatje door Lodewijk Prins 21.30 Dienst Welzijnszorg. 22.00 Zoeklicht op Nederland. 23.00 Sluiting.

Nieuw bestuur Curacaose Biljartbond

Willemstad. — In de op 10 juli 1956 gehouden algemene ledenvergadering van de Curaçaose Biljart Bond (CBB), werd het bestuur van deze Bond, bestaande uit de volgende personen, gekozen: voorzitter De Haan; bestuursleden Beeldstroo, Verzendaal, Goedhart, Schob, Begina en Boesten.

In de bestuursvergadering van de Bond op 14 juli 1956, werden de bestuursfuncties als volgt verdeeld: voorzitter De Haan, vice-voorzitter Schob, 1e penningmeester Beeldstroo, 2e penningmeester Verzendaal, 1e secretaris Boesten, 2e secretaris Goedhart en commissaris Begina.

Het ligt in het voornemen van het bestuur van de Curaçaose Biljart Bond in de maand september 1956 een aanvang te zullen nemen met de persoonlijke biljartkampioenschappen, verdeeld in 3 klassen. Hierover volgen nadere berichten.

Pimentel boekt successen in Engeland

Birmingham. — Iyo Pimentel (Venezuela) en Andrés Hammersley (Chili) plaatsten zich in de halve finales heren dubbelspel van het tournooi om het tenniskampioenschap van Midland Counties (Engeland).

Zij versloegen de Engelsen D. B. Hughes en C. W. Hannam met 1 6, 7-5, 7-5.

Emmastad

Telegra. Afd.

Van 07.00 — 18.30 Kantoor tel. 2307
Van 18.30 — 16 juli 07.00 J. J. Roos, tel: 3209 — 2307
B. g. g. tel 2400

Personeel Afd.

G. W. Overdijkink Beatrixlaan 7 Rio Canario tel: 3412
B. g. g. nad. inl. tel. 2400

Materialen Afd.

Zat en Zond. J. v. d. Vlis tel. 4320

GENEESKUNDIGE DIENST

Dr. Podvinec, tel. 2624
b. g. g. tel. 2409

WEEKENDWACHT SUFFISANT.

Gedurende dit weekend zal in dringende gevallen de heer B. Haddaway kunnen worden opgebeld onder No. 3133.
B. g. g. nad inl. tel. 2400

C.S.M.

Rederij

Zat. H. Poot tel. 2570
Zond. F. R. van Rosevelt tel. 2440

Scheepsagentschap:

Van 07.30 — 18.00 kantoor tel. 2458 2551
Van 08.00 — 08.00 W. Punt tel. 2580
Van 08.00 — 08.00 G. H. van Leeuwen tel. 2054

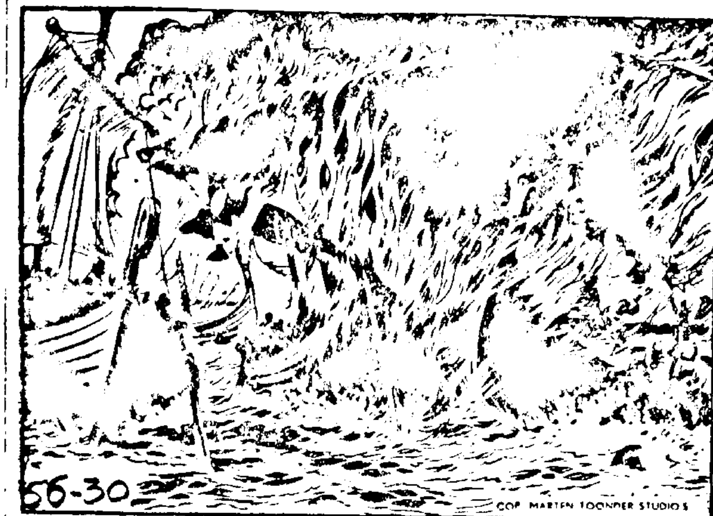
Dok Afd.

Van 12.30 — 17.30 tel: 2276—2098; P. Talma.
Van 17.30 — 16 juli 07.30 P. Roest tel. 3146

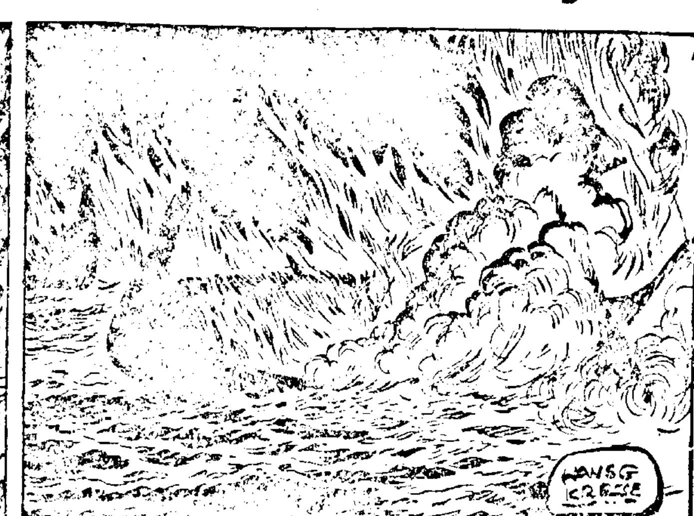
Theater Asiento:

Zat. „Napoleon"
Zond „I love Melvin"
Geen kinderen beneden de 18 jaar.

ERIC DE NOORMAN: Het offer van Svitjold







56—30. Met angst en beven zien de krijgslieden van Bohuslan het is lichte laaie staande schip op zich afkomen.

Paniek maakt zich van hen meester. Zij vluchtten, weg van het vuur, naar de andere kant van het schip. Tevergeefs.

Reeds staat de steven van het verdoemde schip tegen de huone, flarden brandend zeil vliegen door de lucha, hun zeil vat vuur.

In wilde verwarring lopen de mannen door elkaar, tierend en vloekend. Sommigen in hun wanhoop overboord. Dan drijft de nu stuurloze brander langs, de vaart is er uit. krakend nijgt de mast voorover, valt dan op een ander schip van Bohuslan, ook daar dood en verderf zaaiend. Svitjold heeft het roer losgelaten, de vrouw hangt met gesloten ogen zwaar in zijn armen, bewusteloos misschien wel dood.

Met een waanzinnige uitdrukking in zijn ogen staart Svitjold omhoog. Heeft het verdriet hem in deze laatste ogenblikken uitzinnig gemaakt? Het zal voor altijd een geheim blijven, want het schip helt nu zwaar zijwaarts.

Met een hels lawaai raakt het dolboord water en verdwijnt dan te midden van wolken, rook en stoom in de diepte......



